

Wetgeving en rechtspraak 2017

Inhoudstafel

Wetgeving

Verzekeringsplicht	4
Sociale bijdragen	4
Vennootschapsbijdrage	5
Bijzondere sociale zekerheidsbijdrage voor aanvullende pensioenen	5
Sociaal statuut voor kunstenaars	6
Inspectiedienst RSVZ	6
Limosa-melding	7
Pensioen	7
Overbruggingsrecht	10
Geneeskundige verzorging	12
Arbeidsongeschiktheid	12
Moederschapsverzekering	14
Moederschaps hulp	15
Adoptie-uitkering	16
Internationale overeenkomsten	16
Asbestfonds	17
Financiering	18

Rechtspraak

EERSTE DEEL – ARRESTEN VAN HET GRONDWETTELIJK HOF	21
TWEEDE DEEL – ARRESTEN VAN HET HOF VAN CASSATIE	23
DERDE DEEL – ARRESTEN VAN DE ARBEIDSHOVEN	24
VIERDE DEEL – VONNISSEN VAN DE ARBEIDSRECHTBANKEN	54

Wetgeving

Dit document bevat de wetten en besluiten die van belang zijn voor het sociaal statuut van de zelfstandigen en die in 2017 in het Belgisch Staatsblad werden bekendgemaakt.

Ze werden gegroepeerd per thema (verzekeringsplicht, sociale bijdragen ...).

Elke maatregel wordt kort toegelicht. Telkens worden de datum van inwerkingtreding en de volledige wettelijke referenties vermeld.

Verzekeringsplicht

Voorwaarden tot erkenning van de elektronische platformen van de economie

Er is een gunstig fiscaal stelsel voor inkomsten uit de economie die aan bepaalde voorwaarden voldoen. Het moet onder meer gaan om diensten verricht in het kader van overeenkomsten die werden afgesloten via een elektronisch platform dat erkend of georganiseerd is door een overheid. Personen die in België een activiteit uitoefenen die inkomsten genereert waarop die bijzondere fiscale regeling van de economie van toepassing is, zijn niet onderworpen aan het sociaal statuut der zelfstandigen voor die activiteit.

De voorwaarden tot erkenning van de elektronische platformen van de economie worden vastgesteld.

Deze maatregel treedt in werking op 24 januari 2017.

Koninklijk besluit van 12 januari 2017 tot uitvoering van artikel 90, tweede lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, inzake de voorwaarden tot erkenning van elektronische platformen van de economie en tot onderwerping van de in artikel 90, eerste lid, 1° bis, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 vermelde inkomsten aan de bedrijfsvoorheffing, Belgisch Staatsblad van 24 januari 2017

Sociale bijdragen

Student-zelfstandige

Studenten die een zelfstandige activiteit uitoefenen kunnen een eigen statuut van student-zelfstandige aanvragen. De regering wil zo het ondernemerschap bij jonge studenten bevorderen.

Het statuut kan aangevraagd worden door zelfstandigen tussen 18 en 25 jaar, die ingeschreven zijn om op regelmatige basis les te volgen in een onderwijsinstelling, met de bedoeling om een diploma te behalen dat erkend wordt in België.

De student-zelfstandige betaalt geen of minder sociale bijdragen als zijn inkomsten beperkt blijven. De student-zelfstandige met een hoger

inkomen betaalt sociale bijdragen zoals elke zelfstandige in hoofdberoep.

Dit statuut komt in de plaats van de bestaande bijdrageregeling, waarbij studenten konden bijdragen als zelfstandigen in bijberoep («artikel 37 voor studenten»).

Die maatregel treedt in werking op 1 januari 2017.

Wet van 18 december 2016 tot vaststelling van het sociaal en fiscaal statuut van de student – zelfstandige, Belgisch Staatsblad van 30 december 2016, ed. 1

Koninklijk besluit van 22 december 2016 tot wijziging van het koninklijk besluit van 19 december 1967 houdende algemeen reglement in uitvoering van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 10 januari 2017

Vennootschapsbijdrage

Bedragen

Het bedrag van de gewone en verhoogde vennootschapsbijdrage bleef in 2017 ongewijzigd: 347,50 euro en 868 euro.

Het bedrag van het balanstotaal, dat dient om het onderscheid te maken tussen de vennootschappen die onderworpen zijn aan de gewone of de verhoogde bijdrage, wordt verhoogd tot 667.529,12 euro.

Koninklijk besluit van 5 mei 2017 houdende wijziging van het koninklijk besluit van 15 maart 1993 tot uitvoering van hoofdstuk II van titel III van de wet van 30 december 1992 houdende sociale en diverse bepalingen, met betrekking tot de invoering van een jaarlijkse bijdrage ten laste van de vennootschappen bestemd voor het sociaal statuut der zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 11 mei 2017

Bijzondere sociale zekerheidsbijdrage voor aanvullende pensioenen

Inwerkingtreding definitieve regeling

De bijzondere sociale zekerheidsbijdrage voor de aanvullende pensioenen werd in 2 fasen ingevoerd: een overgangsregeling vanaf 1 januari 2012 en een definitieve regeling vanaf 1 januari 2017. De inwerkingtreding van de definitieve regeling wordt met twee jaar uitgesteld naar 1 januari 2019.

Wet van 30 september 2017 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken, Belgisch Staatsblad van 16 oktober 2017, 19 oktober 2017 (erratum) en 13 december 2017 (erratum)

Verhoogd percentage

Het percentage van de bijzondere sociale zekerheidsbijdrage voor aanvullende pensioenen (de «Wijninckxbijdrage») stijgt van 1,5% naar 3%, vanaf 1 januari 2018.

Programmawet van 25 december 2017, Belgisch Staatsblad van 29 december 2017, ed. 1

Sociaal statuut voor kunstenaars

Uitreiking van kunstenaarskaart en visum kunstenaar

Vanaf 1 april 2017 worden de kunstenaarskaart en het visum kunstenaar gelijktijdig met de kennisgeving van een positieve beslissing van de Commissie Kunstenaars uitgereikt.

Ministerieel besluit van 13 maart 2017 tot wijziging van het ministerieel besluit van 23 oktober 2015 betreffende het model van de kaart en van het visum 'kunstenaars', Belgisch Staatsblad van 24 maart 2017

Inspectiedienst RSVZ

Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD)

In het Sociaal Strafwetboek worden de verwijzingen naar de Sociale Inspectie, haar vertegenwoordigers en haar sociaal inspecteurs opgeheven.

Wet van 30 september 2017 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken, Belgisch Staatsblad van 16 oktober 2017, 19 oktober 2017 (erratum) en 13 december 2017 (erratum)

Binnen de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst (SIOD) maakt de inspectiedienst van het RSVZ voortaan deel uit van de Algemene Raad van de Partners, het Federaal Aansturingsbureau en de arrondissementscel. Een vertegenwoordiger van het RSVZ wordt opgenomen in de besloten groep voor regionale interventie (GRI). Het secretariaat van de GRI en van de arrondissementscellen wordt waargenomen door een sociaal inspecteur van één van de vier sociale inspectiediensten, waaronder het RSVZ.

Die wijzigingen treden in werking op 1 juli 2017.

Limosa-melding

Risicosectoren

Er worden «risicosectoren» ingevoerd in de wetgeving over de Limosa-melding. Die risicosectoren worden vastgesteld door de Koning. Het zijn sectoren waarvoor het risico geobjectiveerd werd door de sociale inlichtingen- en opsporingsdienst (SIOD) en die voor advies voorgelegd zijn aan de betrokken sociale partners. De Limosa-meldingsplicht zal dan enkel betrekking hebben op de zelfstandige activiteiten in de risicosectoren.

De inwerkingtreding van die wijzigingen, aanvankelijk voorzien op 1 januari 2017, is vervolgens uitgesteld naar 1 januari 2018, is opnieuw uitgesteld naar 1 januari 2019.

Wet van 25 december 2017 houdende diverse bepalingen inzake het sociaal statuut van de zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 29 december 2017, ed. 1

Pensioen

Opschorting van verhoogde bedragen

Er wordt voorzien in een structurele verhoging (+ 2%) op 1 september, van de pensioenen als zelfstandige en als werknemer die in de loop van het betrokken jaar dateren van 15 of 5 jaar terug. De verhoging van de pensioenen die dateren van 15 jaar terug, wordt opgeschort voor 2017 en 2018. Het gaat dus om de pensioenen die voor de eerste maal zijn ingegaan respectievelijk in 2002 en in 2003.

Koninklijk besluit van 18 juni 2017 tot wijziging van artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 april 2007 tot verhoging van sommige pensioenen en tot toekenning van een welvaartsbonus aan sommige pensioengerechtigden, Belgisch Staatsblad van 23 juni 2017

Welvaartsaanpassingen

In het kader van de welvaartsaanpassing 2017-2018 worden de volgende bedragen verhoogd:

- de pensioenen, die zijn ingegaan tussen 1994 en 2005, worden met 1% verhoogd op 1 september 2017;
- het eerste inkomensplafond voor de berekening van het rust- en overlevingspensioen en de overgangsuitkering wordt met 1,7% verhoogd op 1 januari 2018;

- het vast bedrag van het overlevingspensioen ingeval van cumulatie met sociale uitkeringen tot op het niveau van de inkomstengarantie voor ouderen (IGO) wordt verhoogd op 1 september 2017;
- het minimumpensioen van de zelfstandige, in geval van een onvolledige loopbaan, wordt met 1,7% verhoogd op 1 september 2017. Bovendien wordt het verschil tussen het bedrag

van het minimumoverlevingspensioen en het bedrag van het minimumrustpensioen als alleenstaande met 15% verminderd.

Koninklijk besluit van 11 augustus 2017 tot aanpassing aan de welvaart van bepaalde pensioenen in de regeling van de zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 29 augustus 2017

Wet van 3 september 2017 tot wijziging van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, Belgisch Staatsblad van 13 september 2017

Terugvordering van het onverschuldigd betaalde pensioen

Er wordt een nieuwe termijn van 3 jaar ingevoerd waarbinnen het pensioen kan worden teruggevorderd bij de gepensioneerde wanneer deze zijn regularisatiebijdragen niet of laattijdig betaalt.

Wet van 25 december 2017 houdende diverse bepalingen inzake het sociaal statuut van de zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 29 december 2017, ed. 1

Die maatregel heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2015 en is van toepassing op de sociale bijdragen van de kwartalen na 2014.

Vervroegd pensioen

De begunstigden van een voltijds conventioneel brugpensioen of een werkloosheid met bedrijfs-toeslag worden toegelaten om een vervroegd pensioen op te nemen in het stelsel van de zelfstandigen, indien zij aan de wettelijke en toepasselijke voorwaarden inzake leeftijd en loopbaan voldoen.

Die maatregel is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2019 ingaan.

Wet van 5 december 2017 tot wijziging van diverse bepalingen betreffende de pensioenregelingen voor werknemers en zelfstandigen, wat betreft het beginsel van de eenheid van loopbaan en het vervroegd rustpensioen, Belgisch Staatsblad van 29 december 2017, ed. 1

Beperking tot de eenheid van loopbaan

In de pensioenberekening wordt de omvang van de beroepsloopbaan uitgedrukt in een breuk waarvan de teller overeenstemt met het aantal voltijdse dagequivalenten waarvoor de zelfstandige pensioenrechten heeft opgebouwd en de noemer overeenstemt met 14.040 voltijdse dagequivalenten (VTE). Het beginsel van eenheid van loopbaan houdt in dat die breuk voor wat betreft de pensioenberekening de eenheid (14040/14040ste) niet mag overschrijden, noch binnen eenzelfde pensioenregeling noch bij samenloop van pensioenen van dezelfde aard in verschillende pensioenregelingen. Als de (som van de) loopbaanbreuk(en) de eenheid overschrijdt, dan moet het aantal VTE in de teller verminderd worden tot 14.040.

Vanaf 2019 zal het mogelijk zijn om een pensioen toe te kennen voor de VTE dagen die als zelfstandige werden gepresteerd vanaf de 14.041ste dag op voorwaarde dat het om daadwerkelijk

gepresteerde dagen gaat waarvoor een sociale bijdrage werd betaald die minstens gelijk is aan de minimumbijdrage verschuldigd door een zelfstandige in hoofdberoep. Voor de kwartalen die gelijkgesteld werden met een periode van beroepsbezigheid als zelfstandige kan dus, eens de grens van de eenheid van loopbaan overschreden werd, geen pensioen bekomen worden.

Die maatregel is van toepassing op de pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste op 1 januari 2019 ingaan.

Wet van 5 december 2017 tot wijziging van diverse bepalingen betreffende de pensioenregelingen voor werknemers en zelfstandigen, wat betreft het beginsel van de eenheid van loopbaan en het vervroegd rustpensioen, Belgisch Staatsblad van 29 december 2017, ed. 1

Gelijkstelling studieperiodes

Vanaf 1 december 2017 wijzigen de regels voor de gelijkstelling van studieperiodes, waardoor ook de studieperiodes tegen betaling kunnen meetellen voor het pensioen.

Gevolgen voor de zelfstandigen:

- Zelfstandigen dienen hun aanvraag altijd in bij hun socialeverzekeringsfonds. De aanvraag wordt voortaan immers ingediend in het stelsel (werknemer, zelfstandige, ambtenaar) waarin de aanvrager op dat moment actief is.
- De leeftijdsgrens van 20 jaar, waardoor studieperiodes voor die leeftijd niet gelijkgesteld kunnen worden, verdwijnt geleidelijk.
- De studieperiodes die in aanmerking komen zijn:

- het hoger onderwijs
- de voorbereiding op een doctoraatsthesis (max. 2 jaar)
- beroepsstages
- leerovereenkomsten (max. 1 jaar)
- het secundair onderwijs na het zesde jaar
- De studieperiodes die in aanmerking komen, moeten hebben geleid tot een diploma of titel. Bisjaren komen niet in aanmerking. De gelijkstelling van studies in het hoger onderwijs is beperkt tot één eindexamen.
- Tot 1 december 2020 betaalt iedereen in principe 1.500 euro per jaar. Na die datum geldt dat bedrag enkel voor aanvragen binnen

de tien jaar na het afstuderen. Voor de andere aanvragen zal een actuariële bijdrage berekend worden.

- Tot 1 december 2020 kunnen zelfstandigen er ook voor kiezen om gelijk te stellen volgens de oude regels.

De nieuwe regels gelden vanaf 1 december 2017 voor de pensioenen die daadwerkelijk ten vroegste ingaan op 1 december 2018, met uitzondering van de overlevingspensioenen berekend op basis van rustpensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten laatste op 1 november 2018 ingegaan zijn.

Overbruggingsrecht

Een versterkt overbruggingsrecht

Het overbruggingsrecht (de oude «sociale verzekering in geval van faillissement») bestaat uit een uitkering en sommige sociale rechten, voor zelfstandigen die hun beroepsactiviteit om bepaalde redenen stopzetten. Dat recht wordt versterkt vanaf 1 januari 2017:

- uitbreiding van de rechten naar de volledige sector «uitkeringen» van de verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;
- uitbreiding tot de helpers en meewerkende echtgenoten (behalve in geval van faillissement);
- herinvoering van één enkele set voorwaarden die geldt voor beide luiken (uitkering en rechten) van het overbruggingsrecht;
- invoering van een bijkomende voorwaarde, waardoor de zelfstandige zijn bijdragen effectief moet betaald hebben gedurende minstens vier kwartalen, tijdens een tijdvak van zestien kwartalen voor de stopzetting;

Wet van 2 oktober 2017 betreffende de harmonisering van het in aanmerking nemen van studieperioden voor de berekening van het pensioen, Belgisch Staatsblad van 24 oktober 2017

Koninklijk besluit van 19 december 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen, wat de gelijkstelling van studieperiodes betreft, Belgisch Staatsblad van 29 december 2017, ed. 1 en 6 februari 2018 (addendum)

- invoering van een vierde pijler «economische moeilijkheden» naast de al bestaande pijlers «faillissement», «collectieve schuldenregeling» en «gedwongen onderbreking». De duur van het overbruggingsrecht wegens economische moeilijkheden is verbonden aan de lengte van de loopbaan van de zelfstandige en is maximum een jaar.

De zelfstandigen die hun beroepsactiviteit om economische moeilijkheden stopzetten, moeten zich in één van de volgende situaties bevinden:

- een leefloon krijgen;
- in de voorbije twaalf maanden van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen een vrijstelling van sociale bijdragen hebben gekregen;
- tijdens het jaar van de stopzetting en het voorgaande jaar een inkomen hebben dat lager is dan het minimuminkomen voor zelfstandigen in hoofdberoep.

Die maatregel treedt in werking op 1 januari 2017.

Wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 6 januari 2017

Koninklijk besluit van 8 januari 2017 tot uitvoering van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 20 januari 2017

Bijkomende voorwaarden

Er zijn bijkomende voorwaarden voor de aanvrager die een beroep doet op het overbruggingsrecht bij economische moeilijkheden door een laag inkomen en die op het ogenblik van de stopzetting actief was in een vennootschap als zaakvoerder, bestuurder of werkend vennoot, op grond waarvan hij verzekeringsplichtig was in het sociaal statuut der zelfstandigen:

- Er moet een procedure tot ontbinding en vereffening van de betrokken vennootschap(en) zijn gestart op het ogenblik van de stopzetting.
- De vermogensvoordelen die de aanvrager heeft genoten naar aanleiding van de ontbinding en vereffening mogen niet hoger zijn dan het dubbele van de minimale bijdragedrempel.

De omvang van dat vermogensvoordelen wordt geïnfocierd aan de hand van de vermenigvuldiging van het balanstotaal van het voorlaatste afgesloten boekjaar van de vennootschap met het percentage van de aandelen dat de aanvrager in zijn bezit heeft.

Die bijkomende voorwaarden treden in werking op 1 juli 2017.

Koninklijk besluit van 12 juni 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 8 januari 2017 tot uitvoering van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 21 juni 2017

Geneeskundige verzorging

Student-zelfstandige

De student-zelfstandige die wettelijk geen enkele bijdrage of een verminderde bijdrage verschuldigd is, opent geen rechten inzake arbeidsongeschiktheid.

Maar een periode van onderwerping als student-zelfstandige buiten begin van bezigheid waarvoor de studentzelfstandige een verminderde bijdrage verschuldigd is en die onmiddellijk voortgaat aan het begin van een zelfstandige activiteit in hoofdberoep, kan in aanmerking worden genomen voor het vervullen van de wachttijd.

Die maatregel treedt in werking op 1 januari 2017.

Koninklijk besluit van 22 december 2016, wat het sociaal statuut van de student-zelfstandige betreft, tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 10 januari 2017

Arbeidsongeschiktheid

Terugvordering

Dit koninklijk besluit maakt de terugvordering mogelijk van de arbeidsongeschiktheids-uitkering, wanneer een arbeidsongeschikt erkende zelfstandige op zondag een niet toegelaten activiteit heeft uitgevoerd. Het bepaalt dat de teruggevorderde uitkering de uitkering is die is toegekend voor de eerste vergoedbare dag die aan die zondag voorafgaat en waarop de gerechtigde geen arbeid heeft verricht.

Die wijziging treedt in werking op 22 juli 2017.

Koninklijk besluit van 30 juni 2017 tot wijziging van artikel 23ter van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 12 juli 2017

Administratieve sancties

Dit koninklijk besluit versterkt het bestaande systeem van administratieve sancties bij arbeidsongeschiktheidsuitkeringen. Momenteel is de zwaarte van de sancties in het kader van de regeling van de werknemers verschillend van die in het kader van de regeling van de zelfstandigen en staat de zwaarte van de sancties in de regeling van de zelfstandigen niet in verhouding tot de duur van de inbreuk.

De sancties die in het kader van de regeling van de zelfstandigen worden toegepast, worden verzwaard en de zwaarte wordt verhoudingsgewijs aangepast aan de duur van de inbreuk. De verjaringstermijn van de inbreuken en de uitgesproken sancties wordt tevens verlengd van drie tot vijf jaar.

Deze wijzigingen zijn van toepassing op inbreuken die ten vroegste op 4 augustus 2017 een aanvang nemen.

Koninklijk besluit van 11 juli 2017 tot wijziging, wat betreft de administratieve sancties, van

het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 24 juli 2017

Statuut van nationale solidariteit

De uitkeringen wegens arbeidsongeschiktheid in het stelsel van de zelfstandigen kunnen onbeperkt gecumuleerd worden met de vergoedingen die worden toegekend in het kader van dat statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van terreurdaden.

Die maatregel treedt in werking op 22 maart 2016.

Koninklijk besluit van 11 augustus 2017 tot wijziging van artikel 29 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 25 augustus 2017

Carenztijd

De zelfstandigen ontvangen arbeidsongeschiktheidsuitkeringen vanaf de vijftiende dag van hun arbeidsongeschiktheid. De eerste niet vergoedbare maand van arbeidsongeschiktheid (de «carenzmaand») kort dus in tot de eerste veertien dagen van arbeidsongeschiktheid.

Die maatregel gaat in op 1 januari 2018.

Koninklijk besluit van 17 december 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 27 december 2017

Aangiftetermijn

De arbeidsongeschiktheid moet sneller aangegeven worden bij de adviserend arts van het ziekenfonds. Zelfstandigen hebben daarvoor nog een termijn van 14 kalenderdagen in plaats van 28 kalenderdagen. Die termijn gaat in op de eerste dag nadat de arbeidsongeschiktheid is begonnen.

Die maatregel gaat in op 1 januari 2018.

Koninklijk besluit van 17 december 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 27 december 2017

Welvaartsaanpassingen

In het kader van de welvaartsaanpassing 2017-2018 verhoogt het bedrag van de uitkering wegens arbeidsongeschiktheid van de gerechtigde alleenstaande, samenwonende of met gezinslast met 1,7 %, vanaf 1 september 2017.

Het bedrag van de tegemoetkoming voor hulp van derden verhoogt met 5%, vanaf 1 oktober 2017.

Moederschapsverzekering

Statuut van nationale solidariteit

De moederschapsuitkering in het stelsel van de zelfstandigen kan onbepaald gecumuleerd worden met de vergoedingen die worden toegekend in het kader van dat statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van terreurdaden.

Die maatregel treedt in werking op 22 maart 2016.

Welvaartsaanpassing

In het kader van de welvaartsaanpassing 2017-2018 verhoogt het bedrag van de moederschapsuitkering met 1,7 %, vanaf 1 september 2017.

Koninklijk besluit van 29 november 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 7 december 2017

Koninklijk besluit van 29 november 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 7 december 2017

Koninklijk besluit van 11 augustus 2017 tot wijziging van artikel 29 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 25 augustus 2017

Moederschaps hulp

Semi-automatische toekenning

De vrouwelijke zelfstandige hoeft voortaan niet meer zelf een aanvraag in te dienen. Het socialeverzekeringsfonds neemt contact op met de potentiële begunstigde van de moederschaps hulp, van zodra het op de hoogte wordt gebracht van een geboorte en het kind is ingeschreven in het gezin van de vrouwelijke zelfstandige. De vrouwelijke zelfstandige wordt uitgenodigd om schriftelijk te bevestigen dat zij de moederschaps hulp wil genieten.

Die maatregel treedt in werking op 1 september 2017.

Koninklijk besluit van 11 augustus 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 januari 2006 tot invoering van een stelsel van uitkeringen voor moederschaps hulp ten gunste van vrouwelijke zelfstandigen en tot wijziging van het koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, Belgisch Staatsblad van 25 augustus 2017

Toekenningsvoorwaarden

Het socialeverzekeringsfonds moet voortaan zelf autonoom nagaan of de vrouwelijke zelfstandige voldoet aan de voorwaarden om de hoedanigheid van gerechtigde te verkrijgen in het kader van de arbeidsongeschiktheids-, invaliditeits- en moederschapsverzekering. Het moet dus niet meer bij de verzekeringsinstelling controleren of de vrouwelijke zelfstandige effectief de moederschapsverzekering geniet of heeft genoten.

koninklijk besluit van 12 december 2001 betreffende de dienstencheques, Belgisch Staatsblad van 25 augustus 2017

De voorwaarde wordt geherformuleerd om de verplichting van onderwerping tot aan de toekenning van de moederschaps hulp uitdrukkelijk te laten gelden voor alle mogelijke beroepsactiviteiten (en dus niet enkel voor de hervatting van de zelfstandige activiteit zoals voorheen het geval was).

Die maatregel treedt in werking op 1 september 2017.

Koninklijk besluit van 11 augustus 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 januari 2006 tot invoering van een stelsel van uitkeringen voor moederschaps hulp ten gunste van vrouwelijke zelfstandigen en tot wijziging van het

Adoptie-uitkering

Aanvraagtermijn

De adoptie-uitkering moet worden aangevraagd bij het ziekenfonds. Tot nu kunnen zelfstandigen die aanvraag enkel indienen binnen een beperkte termijn. Die termijn is nauwelijks werkbaar in de praktijk en bestaat bovendien niet voor de werknemers. De beperkte aanvraagtermijn voor zelfstandigen wordt afgeschaft. Voortaan is er een zelfde aanvraagprocedure voor werknemers en zelfstandigen.

Die wijziging treedt in werking op 14 juli 2017.

Welvaartsaanpassing

In het kader van de welvaartsaanpassing 2017-2018 verhoogt het bedrag van de adoptie-uitkering met 1,7 %, vanaf 1 september 2017.

Koninklijk besluit van 5 september 2017 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 december 2006 tot invoering van de toekenningsvoorwaarden van een adoptie-uitkering ten gunste van de zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 15 september 2017

Wet van 18 december 2015 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 december 2006 tot invoering van de toekenningsvoorwaarden van een adoptieuitkering ten gunste van zelfstandigen met het oog op wijziging van de aanvraagprocedure voor een adoptieuitkering, Belgisch Staatsblad van 4 juli 2017

Internationale overeenkomsten

Tunesië

De overeenkomst, die in de plaats treedt van de overeenkomst betreffende de sociale zekerheid ondertekend op 29 januari 1975, regelt de toestand van de werknemers of zelfstandigen die tijdens hun loopbaan aan het Belgische of Tunesische sociale zekerheidsstelsel waren onderworpen of die van het ene naar het ander overschakelen en op andere personen die rechten ontlenen aan deze werknemer of zelfstandige.

Alle takken van de sociale zekerheid worden betrokken: ziekte- en moederschapsverzekering, arbeidsongevallen en beroepsziekten, ouderdom, overlijden, invaliditeit, gezinsbijslag, werkloosheid.

De administratieve schikking bevat de nodige administratieve maatregelen voor de toepassing van de overeenkomst en duidt de verbindingsorganen en de bevoegde organen aan.

De overeenkomst en de administratieve schikking treden in werking op 1 mei 2017.

Wet van 9 september 2015 houdende instemming met de Overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Republiek Tunesië, gedaan te Tunis op 28 maart 2013, Belgisch Staatsblad 23 mei 2017, ed.1

Israël

De overeenkomst regelt de toestand van de werknemers of zelfstandigen die tijdens hun loopbaan aan het Belgische of Israëlië sociale zekerheidsregime waren onderworpen of die van het ene naar het ander overschakelen, alsook die van hun gezinsleden of hun nagelaten betrekkingen.

De takken van de sociale zekerheid die geïndiceerd worden zijn arbeidsongevallen en beroepsziekten, ouderdom, overlijden en invaliditeit en gezinsbijslag.

Asbestfonds

Opdracht en financiering

Het Asbestfonds krijgt er een nieuwe opdracht bij: de financiering van projecten van preventie (bv. gerichte informatiecampagnes) of van academisch onderzoek (ondersteuning van wetenschappelijk onderzoek op diagnostisch of therapeutisch vlak).

Jaarlijks kan maximaal 650 000 euro, afgenomen van de opbrengst van de bijdragen ten laste van de werkgevers, van de dotatie van de Staat en van de financiering via het sociaal statuut der zelfstandigen, bestemd worden voor die opdracht. Het bedrag ten laste van de zelfstandigen is gelijk aan 5% van dat bedrag en mag jaarlijks

Administratieve schikking van 25 oktober 2013 betreffende de toepassing van de overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Republiek Tunesië, Belgisch Staatsblad van 31 mei 2017

De overeenkomst treedt in werking op 1 juni 2017.

Wet van 6 juli 2016 houdende instemming met de Overeenkomst betreffende de sociale zekerheid tussen het Koninkrijk België en de Staat Israël, opgemaakt te Jerusalem op 24 maart 2014, Belgisch Staatsblad van 12 oktober 2017

50.000 euro niet overschrijden. Dit bedrag wordt tot en met 2025 gefinancierd door de financieringsoverschotten afkomstig van de reserve van het Asbestfonds dat tot stand gebracht werd door het sociaal statuut van de zelfstandigen.

Sinds de oprichting werd het Asbestfonds overgefinancierd. De door de Federale Staat verschuldigde alternatieve financiering is nog niet uitgekeerd, noch voor 2015, noch voor 2016. Deze wet heeft tot doel:

- de situatie van 2015 en 2016 wettelijk te regulariseren (de Federale Staat keert de alternatieve financiering niet uit);

- een overgangsfinanciering voor 2017, 2018 en 2019 in te voeren, om de reserves te stabiliseren met het aandeel van de Staat als tegenprestatie binnen de evenwichtige cofinanciering tussen de partijen in een meerjarenplanning;
- de financiering vanaf 2020 structureel te hervormen, om in de mate van het mogelijke opnieuw een evenwicht te bereiken tussen het aandeel van de staatstoelage en het

aandeel van de werkgeversbijdragen en ervoor trachten te zorgen dat de financiering maximaal aan de behoeften beantwoordt, zonder erboven uit te stijgen.

Die maatregelen treden in werking op 1 januari 2017.

Wet van 25 mei 2017 met betrekking tot de financiering van het asbestfonds, Belgisch Staatsblad van 21 juni 2017

stelsel van de werknemers wordt toegewezen, zonder dat dit aanleiding mag geven tot boni in het stelsel van de zelfstandigen.

Om het financiële en budgettaire beheer van de sociale zekerheid te verbeteren worden de Commissies Financiën en Begroting (CFB) ingericht bij de RSZ en het RSVZ, met de volgende opdrachten:

- opvolgen van de thesauriefinanciering van de takken van het Globaal Beheer en van de instellingen buiten Globaal Beheer, waarvoor bijdragen geïnd worden;
- garanderen van de kalender van de betaling van de sociale uitkeringen ;
- opvolging van de evolutie van de sociale uitkeringen, de bijdragen en de bijdrageverminderingen ;
- analyseren van de volume-effecten in de evolutie van de sociale uitkeringen, de bijdragen en bijdrageverminderingen ;
- opvolgen van de maatregelen van de regering aan de hand van een bordtabel.

Ter voorbereiding van de initiële begroting en de begrotingscontroles, maken de CFB's een rapport op voor respectievelijk het Beheerscomité van de sociale zekerheid en het Algemeen Beheerscomité voor het sociaal statuut der zelfstandigen.

De CFB's worden samengesteld uit experten-vertegenwoordigers van de bij de betreffende globale beheren betrokken OISZ en experten-vertegenwoordigers van de FOD Sociale Zekerheid, de FOD Budget en Beheerscontrole en de FOD Financiën. Een vertegenwoordiger van de Inspectie van Financiën kan de CFB's eveneens bijwonen.

Deze hervorming treedt in werking op 1 januari 2017.

Wet van 18 april 2017 houdende hervorming van de financiering van de sociale zekerheid, Belgisch Staatsblad van 28 april 2017, ed. 2

Financiering

Hervorming financiering sociale zekerheid

De overheidsfinanciering van de sociale zekerheid wordt hervormd. Die hervorming is bedoeld om de budgettaire gevolgen van de zesde staatshervorming en de taks shift te ondervangen. Terzelfdertijd wil de wetgever met deze hervorming de financiering van de sociale zekerheid een meer duurzaam karakter geven, de alternatieve financieringsstromen vereenvoudigen en de evenwichtsdotatie transparanter maken een een responsabiliserend karakter geven.

Er zijn drie types van overheidsfinanciering.

1. De alternatieve financiering

Er komt een einde aan het ingewikkelde kluwen van financieringsstromen. De alternatieve financiering zal bestaan uit inkomsten uit btw en roerende voorheffing, met als reservefinancieringsbron een voorafname op de opbrengsten uit de accijnzen van tabak, als de twee bronnen ontoereikend zouden blijken.

Voor de sector geneeskundige verzorging is de btw de enige alternatieve financieringsbron. De alternatieve financieringen die rechtstreeks aan het RIZIV werden gestort, worden geschrapt.

2. De rijkstoelage

De klassieke rijkstoelage blijft bestaan, maar wordt versterkt om rekening te houden met de vergrijzing van de bevolking. Jaarlijks wordt een vergrijzingscoëfficiënt vastgelegd, maar die wordt slechts toegepast indien aan 2 cumulatieve voorwaarden is voldaan: een significante verhoging van de effectieve leeftijd van uittreding van de arbeidsmarkt en een reële groei van het BBP van minimum 1,5%.

3. De evenwichtsdotatie

Het financiële evenwicht van elk sociale-zekerheidsstelsel wordt gegarandeerd dankzij de evenwichtsdotatie, die opnieuw ingevoerd wordt om mogelijke tekorten aan te zuiveren. Aan die evenwichtsdotatie wordt evenwel een reeks voorwaarden of een responsabiliseringsmechanisme verbonden : er worden meerdere responsabiliseringsfactoren in rekening gebracht.

Het bedrag wordt vastgesteld op zodanige wijze dat de beide stelsels noch een overschot noch een tekort zouden hebben. Hierbij dient opgemerkt dat de evenwichtsdotatie van het stelsel van de zelfstandigen niet minder mag bedragen dan 1/9de van de evenwichtsdotatie die aan het

Rechtspraak

Dit document bevat de vonnissen en arresten die in 2017 werden gewezen of waarvan het RSVZ in 2017 kennis heeft gekregen.

De vonnissen en arresten worden eerst gegroepeerd volgens gerechtelijke instantie waarbij de zaak aanhangig werd gemaakt, volgens een «rangorde» (Grondwettelijk Hof, Raad van State, arbeidshof, arbeidsrechtbank). Wanneer er meerdere beslissingen zijn voor een gerechtelijke instantie, worden ze chronologisch gerangschikt (van oud naar nieuw).

Elk vonnis of arrest wordt voorafgegaan door een rubriek waarin onder andere de betrokken materie in enkele sleutelwoorden wordt aangeduid, met vermelding van de betrokken gerechtelijke instantie en de datum van de uitspraak.

Ten slotte wordt er een korte omschrijving van de casus en een samenvatting van de beslissing gegeven.

EERSTE DEEL – ARRESTEN VAN HET GRONDWETTELIJK HOF

VENNOOTSCHAPSBIJDRAGE

Invordering door sociale verzekeringsfondsen Discriminatie

Arrest van 25 januari 2017
Nr. 10/2017
<http://www.const-court.be>

In vroegere arresten (nrs. 142/2010 van 16 december 2010 en 103/211 van 16 juni 2011) heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat de jaarlijkse bijdrage ten laste van de vennootschappen de aard heeft van een belasting in de zin van artikel 170 en 172 van de Grondwet.

De verwijzende rechter stelt aan het Grondwettelijk Hof een aantal vragen met betrekking tot de verenigbaarheid van artikel 95 van de wet van 30 december 1992 houdende sociale en diverse bepalingen met de artikelen 170 en 172 van de Grondwet, al dan niet in samenhang gelezen met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens alsook artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij dat Verdrag :

- in zoverre zij de invordering van de vennootschapsbijdrage toevertrouwt aan de sociale verzekeringsfondsen die noch onder de activiteit, noch onder de bijzondere openbare opdrachten van de fiscale administraties vallen. Bij art. 170, § 1 Gw. wordt de beslissing tot invoering van een belasting en de vaststelling van de essentiële elementen ervan voorbehouden aan de democratisch verkozen beraadslagende vergaderingen. Het Hof is van oordeel dat dit artikel de wetgever niet verbiedt de socialeverzekeringsfondsen die door artikel 20 van het KB nr. 38 inzake het sociaal statuut der zelfstandigen belast zijn met opdrachten van openbare dienst, te machtigen om de in het geding zijnde bijdrage in te vorderen, zelfs indien die bijdrage als belasting is gekwalificeerd. Hoewel zij van fiscale aard is, in

de zin van de artikelen 170 en 172 Gw., blijft de bijdrage, door de bestaansredenen ervan, verwant aan een sociale bijdrage met als gevolg dat zij is opgenomen in het systeem van het sociaal statuut der zelfstandigen.

- in zoverre de regels met betrekking tot de invordering van de vennootschapsbijdrage (de verjaring, het dwangbevel als buitengerechtelijke uitvoerbare titel en de zekerheden) zijn opgesteld naar het model van die welke van toepassing zijn op de sociale bijdragen voor zelfstandigen. Het Hof oordeelt dat het verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen dat voortvloeit uit de toepassing van verschillende procedureregels in verschillende omstandigheden, op zich geen discriminatie inhoudt. Van discriminatie zou slechts sprake kunnen zijn, indien het verschil in behandeling dat voortvloeit uit de toepassing van die procedureregels een onevenredige beperking van de rechten van de daarbij betrokken personen met zich zou meebrengen, hetgeen hier niet het geval is.
- in zoverre de handelsvennootschappen, het recht wordt ontzegd dat hun zaak wordt beoordeeld door een gespecialiseerde rechterlijke instantie die de arbeidsrechtbank is, die bevoegd is op grond van art. 581, 8° Ger. W., terwijl de andere rechtzoekenden die elkaars tegenpartij zijn in het kader van een geschil met betrekking tot de sociale zekerheid der zelfstandigen dat recht niet wordt ontzegd. Dit onderdeel van de prejudiciële vraag handelt over de rechterlijke instantie die bevoegd is om kennis te nemen van de geschillen met betrekking tot de verplichting voor de vennootschappen om een bijdrage te betalen bestemd voor het sociaal statuut van de zelfstandigen, ingesteld bij art. 91 van de wet van 30 december 1992. De bepaling die de bevoegde rechterlijke instantie bepaalt, is echter opgenomen in bepalingen van het Ger. W. die niet het onderwerp uitmaken van de vraag. Dit onderdeel van de prejudiciële vraag is onontvankelijk.

TWEEDE DEEL – ARRESTEN VAN HET HOF VAN CASSATIE

VENNOOTSCHAPSBIJDRAGE

Bevoegdheid
arbeidsrechtbank

Arrest van 25 januari 2017
Nr. 11/2017
<http://www.const-court.be>

In vroegere arresten (nrs. 142/2010 van 16 december 2010 en 103/211 van 16 juni 2011) heeft het Grondwettelijk Hof geoordeeld dat de jaarlijkse bijdrage ten laste van de vennootschappen de aard heeft van een belasting in de zin van artikel 170 en 172 van de Grondwet.

De verwijzende rechter stelt bijgevolg de vraag of zulk een kwalificatie artikel 581, 8° van het Gerechtelijk Wetboek ongrondwettig maakt in zoverre het een verschil in behandeling creëert tussen rechtzoekenden die partij zijn in een geschil over die bijdrage en van wie de zaak wordt beslecht door de arbeidsrechtbank krachtens die bepaling, en de andere rechtzoekenden die partij zijn in een geschil over de toepassing van een belastingwet, waarvoor de rechtbank van eerste aanleg bevoegd is krachtens artikel 569, 32° van het Gerechtelijk Wetboek.

Het Hof is van oordeel dat art. 581, 8° Ger. W. de art. 10 en 11 Gw. niet schendt in zoverre het aan de arbeidsrechtbank de bevoegdheid toewijst om kennis te nemen van de geschillen inzake de verplichting voor de vennootschappen tot het betalen van een bijdrage bestemd voor het sociaal statuut der zelfstandigen.

Hoewel zij van fiscale aard is, in de zin van de art. 170 en 172 Gw., blijft de bijdrage verwant aan een sociale bijdrage door de bestaansreden ervan, met als gevolg dat zij is opgenomen in het systeem van het sociaal statuut der zelfstandigen.

De bepaling verzekert rechtzoekenden dat hun

zaak wordt behandeld door een onafhankelijke en onpartijdige rechterlijke instantie die volle rechtsmacht heeft om hun grieven te onderzoeken en die meer bepaald moet nagaan of de wet correct is toegepast.

Het feit dat de arbeidsgerechten niet gespecialiseerd zijn in fiscale zaken brengt geen onverantwoord verschil mee tussen diegenen die de in het geding zijnde bijdrage verschuldigd zijn en diegenen die een andere belasting verschuldigd zijn.

PENSIOENEN

Vervroegd rustpensioen
Vermindering bedrag

Arrest van het Hof van Cassatie van 6 februari 2017
3e k., S.16.0023.N
Niet gepubliceerd

Een rustpensioen dat vervroegd ingaat, blijft een rustpensioen dat vervroegd is ingegaan op het ogenblik dat de gepensioneerde de leeftijd van 65 jaar bereikt. De vermindering a rato van 5 pct per jaar vervroegde opruststelling moet verder toegepast worden na het bereiken van de wettelijke pensioenleeftijd.

DERDE DEEL – ARRESTEN VAN DE ARBEIDSHOVEN

ZIEKTEVERZEKERING

Terugvordering arbeidson-
geschiktheidsuitkeringen
Deeltijdse werkhervatting
Handvest sociaal verzekerde

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 3 januari 2017
9e k., AR 2015/AB/988
Niet gepubliceerd

B. kreeg van de adviserend geneesheer bij brief van 7 januari 2013 de toestemming om bij toepassing van artikel 23bis van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 tot uitvoering van de wet betreffende de uitkeringsverzekering en moederschapsverzekering ten voordele van zelfstandigen, zijn activiteit deels te hervatten op dinsdag en donderdag (16 uur in totaal) voor de periode van 8 januari 2013 tot en met 7 juli 2013. Bij beslissing van 17 juni 2013 werd deze toelating verlengd voor de periode van 8 juli 2013 tot en met 7 januari 2014.

Na 7 januari 2014 werd geen verlenging van de toestemming tot deeltijdse hervatting van de activiteit aangevraagd en toegekend. B. bleef verder prestaties verrichten op de vastgestelde dagen in de periode van 8 januari 2014 tot en met 15 juni 2014. LCM vordert de ten onrechte ontvangen arbeidsongeschiktheids- uitkeringen over deze periode terug.

B. is van oordeel dat LCM een fout heeft begaan. De documenten zijn onduidelijk omdat zij telkens gewag maken van een toelating "*zolang ik of de adviserend geneesheer geen nieuwe beslissing neem*".

Beide kennisgevingen vermelden inderdaad dat zij slechts voor een bepaalde duur gelden en tonen

aan voor welke periode ze geldig zijn. Anderzijds kan de zinsnede "*zolang ik of de adviserend geneesheer geen nieuwe beslissing neem*", verwarring scheppen bij de sociaal verzekerde, die niet vertrouwd is met wettelijke bepalingen inzake toegestane werkhervatting. LCM is verder ten onrechte een verminderde uitkering blijven betalen zijnde de uitkering verschuldigd in geval van deeltijdse arbeid. B. was door deze verdere foutieve betaling van het bedrag van de uitkering overtuigd dat LCM op de hoogte was van zijn deeltijdse tewerkstelling en hiermee heeft ingestemd.

Het Arbeidshof is van oordeel dat uit het geheel van de omstandigheden, met name de onduidelijke libellering van de kennisgeving en het verkeerdelijk blijven betalen van de verminderde uitkering verschuldigd in geval van deeltijdse arbeid, welke een materiële vergissing inhoudt, vaststaat dat LCM een fout heeft begaan in de zin van artikel 17 van de Wet van 11 april 1995 inzake het Handvest van de Sociaal Verzekerde, zodat zij een nieuwe beslissing dient te nemen die slechts uitwerking kan hebben op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan, aangezien het recht op de prestatie kleiner is dat het aanvankelijk toegekende recht. Uit de feitelijke omstandigheden blijkt niet dat B wist of moest weten dat hij geen recht had op het bedrag van de prestatie.

De beslissing van LCM waarbij de uitkeringen worden teruggevorderd, dient te worden vernietigd.

VRIJSTELLING VAN BIJDRAGEN

Bevoegdheid van de
arbeidsgerechten
Motivering van de beslissing

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 13 januari 2017
10e k., AR 2016/AB/123
Niet gepubliceerd

Overeenkomstig artikel 17 van het koninklijk besluit nr. 38, hebben de arbeidsgerechten geen volle rechtsmacht en moeten zij, wanneer zij een onwettelijkheid vaststellen in de beslissing van de Commissie voor Vrijstelling, de betwiste beslissing vernietigen en de zaak opnieuw naar de Commissie verwijzen opdat die laatste een nieuwe beslissing zou nemen.

Uit de lezing van de motivering van de beslissingen kan onmogelijk worden bepaald of M. zich bevond in een staat van behoefte of in een toestand die de staat van behoefte benadert: de beslissingen voeren geen enkel feitelijk element aan (zoals het bedrag van de bestaansmiddelen, van de lasten, van de schulden, van de uitzonderlijke kosten,...) en beperken zich tot onbewezen uitgangspunten. Zij bevatten tegenstrijdigheden die moeilijk te begrijpen zijn.

De twee beslissingen moeten vernietigd worden en de Commissie moet verzocht worden om een nieuwe beslissing te nemen.

VRIJSTELLING VAN BIJDRAGEN

Laattijdige aanvraag
Termijn voor beroep
Discriminatie

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 13 januari 2017
10e k., AR 2015/AB/832
Niet gepubliceerd

V. is verzekeringsplichtig in het sociaal statuut der zelfstandigen en is aangesloten bij een sociale-verzekeringsfonds.

Ingevolge de vaststelling door het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen van het bestaan van inkomsten als zelfstandige in hoofde van V., wordt een bijdragenregularisatie uitgevoerd als gevolg van een wijziging van de loopbaan. De bijdragen voor de kwartalen 2005/1 tot 2010/4 worden gevorderd. De bijdragen van de jaren 2005 en 2006 zijn verjaard.

V. dient een aanvraag tot vrijstelling in betreffende de bijdragekwartalen van 2007/1 tot 2009/1. Bij beslissing van 5 september 2013 weigert de Commissie voor Vrijstelling de vrijstelling, overwegende dat de aanvraag niet de voorwaarde vervult waarin artikel 88, § 2, 2°, a) van het koninklijk besluit van 19 december 1967 voorziet.

In casu vloeit de bijdragenregularisatie niet voort uit een begin van activiteit of een fiscale rechtzetting in de zin van artikel 88 § 2, 2°, b) van het koninklijk besluit van 19 december 1967, maar is zij het gevolg van een informatie van het RSVZ. De aanvraag is dus onontvankelijk wegens laattijdigheid.

V. roept in dat de Commissie haar beslissing op een foutieve reglementaire bepaling heeft gebaseerd, nl. op littera a) van artikel 88, § 2, 2° van voornoemd koninklijk besluit in plaats van op littera b) van dezelfde bepaling, aangezien het om regularisatiebijdragen gaat.

Het Hof ziet geen objectieve en redelijke verantwoording voor het onderscheid in de ingang van de beroepstermijn bij de Commissie voor Vrijstelling naargelang het supplement aan sociale bijdrage zijn oorsprong vindt in een fiscale rechtzetting of, zoals in casu, in een regularisatie die volgt op een informatie van het RSVZ. Ove-

reekomstig artikel 159 van de Grondwet, moet artikel 88, § 2, 2°, b, in zijn versie die van toepassing is op het geschil, worden afgewezen in de interpretatie volgens welke de beroepstermijn waarin het voorziet, niet van toepassing is in geval van regularisatie van sociale bijdragen die volgt op een informatie van het RSVZ.

PENSIOENEN

Toegelaten activiteit Proratisering Discriminatie

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 13 januari 2017
10e k., AR 2015/AB/148
Niet gepubliceerd

Het RSVZ kent een rustpensioen als zelfstandige toe aan T., op grond van een vragenlijst waarin hij verklaart dat hij zijn beroepsactiviteit als vennootschapsmandataris voortzet en zijn inkomsten uit deze activiteit beperkt tot de toegestane bedragen.

Op 30 juni 2010 zet T. zijn activiteit als zelfstandige stop. Het RSVZ stelt vast dat de beroepsinkomsten van zelfstandige 12.243,97 euro bedragen in 2010. Voor het inkomstenjaar 2010 is de toegelaten grens 17.149,19 euro. Het RSVZ gaat over tot de "proratisering" van de toegelaten grens en stelt vast dat de in 2010 ontvangen beroepsinkomsten deze grens met meer dan 15 % overschrijden. Het RSVZ deelt bijgevolg een beslissing mee luidens welke zijn rustpensioen van zelfstandige niet betaalbaar is van 1 januari 2010 tot 30 juni 2010. Bij beslissing van 14 januari 2014 gaat de Rijksdienst voor Pensioenen over tot de terugvordering van de bedragen die onterecht als pensioen van zelfstandige werden ontvangen.

De betwiste beslissing heeft betrekking op artikel 107, § 3, C, lid 2 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen (ARP). Die bepaling, in haar versie die van toepassing is op het geschil, voorziet in een "proratisering" van de inkomsten die in aanmerking moeten worden genomen wanneer de beroepsbezigheid in de loop van een kalenderjaar aanvangt of wordt stopgezet. De pensioenreglementering die van toepassing is op de werknemers, op het ogenblik van de feiten, bevat geen regel inzake "proratisering" die gelijkaardig is aan die welke van toepassing is in de regeling der zelfstandigen.

Die bepaling bestaat op dit ogenblik niet meer, waardoor de afwezigheid van "proratisering" de regel is geworden in het stelsel van de zelfstandigen, zoals in dat van de werknemers. Het toegelaten inkomstenplafond is op dit ogenblik het jaarlijks plafond, zelfs als de beroepsactiviteit als zelfstandige zich niet over een volledig kalenderjaar uitstrekt.

Het Hof is van mening dat het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel en het non-discriminatie beginsel zich ertegen verzetten dat categorieën van personen die zich ten aanzien van de betrokken regel in gelijkaardige situaties bevinden, op verschillende wijze worden behandeld, tenzij daarvoor een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Ten aanzien van de "proratisering", meent het Hof dat de zelfstandigen en de werknemers zich in een gelijkaardige, zo niet identieke situatie bevinden. Bovendien kan het verschil in behandeling niet objectief en redelijkerwijze worden verantwoord.

Overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet, moet de toepassing van artikel 107, § 3, C, lid 2

ARP, in zijn versie die van toepassing is op het geschil, worden afgewezen in de mate waarin die bepaling in een "proratisering" voorziet van de inkomsten die in aanmerking moeten worden genomen wanneer de beroepsbezigheid in de loop van een kalenderjaar aanvangt of wordt stopgezet.

Daaruit volgt dat de bezoldiging die tijdens de eerste zes maanden van 2010 door T. werd ontvangen, minder bedroeg dan het reglementair plafond en geen belemmering vormt voor de betaling van het rustpensioen, en evenmin de vermindering ervan kan teweegbrengen. De betwiste beslissing van 14 januari 2014 moet vernietigd worden.

PENSIOENEN

Gelijkstelling periode arbeidsongeschiktheid Beroepsbezigheid

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 7 februari 2017
9e k., AR 2015/AB/899
Niet gepubliceerd

G. werd in februari 2011 het slachtoffer van een hersenbloeding. Het genot van de gelijkstelling wegens ziekte werd geweigerd vanaf 1 juli 2011 omwille van de uitoefening van een beroepsbezigheid, meer bepaald een bezoldigd mandaat binnen de CVBA D.

Voor de inkomstenjaren 2011 tot en met 2013 werden voordelen van alle aard belast verbonden aan het persoonlijk gebruik van een ter beschikking gestelde bedrijfswagen. Voor de jaren waarbij nog tijdig een bezwaarschrift kon worden ingediend werden deze voordelen door de fiscale administratie naderhand uit de inkomstenbasis gelicht en werd een ontheffing van belasting verleend.

Het fiscaal vermoeden van verzekeringsplicht werd weerlegd.

Het vermoeden van verzekeringsplicht voor vennootschappelijke mandatarissen, vervat in artikel 3, § 1, lid 4 KB nr. 38 werd eveneens weerlegd. G. was gehospitaliseerd en onderging vervolgens een intensieve periode van revalidatie. Hij kon bij de dagelijkse activiteiten niet meer instaan voor zijn administratie en niet meer alleen wonen. Uit medisch oogpunt was hij niet meer in staat om het bestuursmandaat uit te oefenen, hetgeen in de feiten werd bevestigd door het feit dat hij voor de ondertekening van het verslag van de bestuurders inzake de jaarrekening werd vertegenwoordigd.

D. levert het vereiste tegenbewijs dat hij in de betrokken periode van arbeidsongeschiktheid geen beroepsactiviteit meer heeft uitgeoefend.

De gelijkstelling kan toegekend worden.

INVORDERING

Onregelmatigheid dwangbevel Tegenvordering Toerekening van de betalingen Kwijtschelding verhogingen Opschorting gerechtelijke interessen

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 10 februari 2017
10e k., AR 2015/AB/1121
Niet gepubliceerd

Artikel 46 van het koninklijk besluit van 19 december 1967 voorziet in de verzending van een laatste herinnering vóór het dwangbevel: "(...) Deze herinnering moet op straffe van nietigheid vermelden dat, indien de onderworpen niet tot betwisting overgaat van de bedragen of geen uitstel van betaling vraagt en verkrijgt, per bij de post aangezekende brief, binnen de maand van de betekening

of de kennisgeving van de herinnering, de sociale verzekeringskas die bedragen zal kunnen invorderen door middel van een dwangbevel(...)".

In casu preciseert de herinnering die aan het dwangbevel voorafgaat, niet dat het fonds de bedragen zal kunnen invorderen door middel van een dwangbevel als er binnen de maand van de kennisgeving van deze herinnering geen gevolg aan wordt gegeven. Die herinnering is echter een voorwaarde tot geldigheid van het dwangbevel. Het dwangbevel is nietig.

Het onregelmatige dwangbevel geldt, ten minste, als ingebrekestelling die een betwisting heeft doen ontstaan betreffende de bijdrageschuld die door het dwangbevel wordt beoogd. Het fonds kon een tegenvordering indienen met als voorwerp de bijdragen en aanhorigheden die door het (onregelmatige) dwangbevel worden beoogd.

C. heeft betalingen uitgevoerd zonder specifieke mededeling wat betreft de betaling. De betalingen werden terecht toegerekend op de oudste bijdragen en aanhorigheden die niet verjaard waren op de datum van de betaling. Die toerekening is conform het Burgerlijk Wetboek dat in zijn artikel 1256, lid 2, bij gebrek aan enige toerekening, het volgende preciseert: "Indien de schulden van gelijke aard zijn, geschiedt de toerekening op de oudste".

Het verzoek tot kwijtschelding van de verhogingen moet worden verworpen. De kwijtschelding van verhogingen is een discretionaire bevoegdheid van het RSVZ. Ook al zijn de arbeidsgerechten bevoegd om kennis te nemen van de wettelijkheid van de beslissingen tot weigering van de verzaking van de verhogingen, mogen zij, ambtshalve of op verzoek, geen kwijtschelding van de verhogingen toekennen.

Wat de interesten betreft, roept C. terecht een overschrijding in van de redelijke termijn.

Volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, valt de betwisting m.b.t. de verplichting om sociale zekerheidsbijdragen te betalen, onder het toepassingsgebied van artikel 6, § 1 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, dat het recht invoert voor alle personen om hun zaak binnen een redelijke termijn behandeld te zien. Het redelijke karakter van de duur van de procedure wordt beoordeeld volgens de omstandigheden van de zaak. Meer bepaald moet met volgende elementen rekening worden gehouden: de "complexiteit van de zaak, het gedrag van de verzoeker en van de bevoegde autoriteiten alsook de vraag wat er voor de betrokkenen op het spel staat".

Volgens het Hof moet geconcludeerd worden dat het fonds zich schuldig gemaakt heeft aan inertie van 19 juni 2009 tot 5 februari 2015. Het zou ongerechtvaardigd zijn om het fonds toe te laten om gerechtelijke interesten te bekomen voor de periode tijdens welke het nalatig is geweest en geen enkel initiatief heeft genomen om de procedure vooruit te doen gaan. De loop van deze interesten moet opgeschort worden voor deze periode.

VERZEKERINGSPLICHT

Werkend vennoot Naamloze portefeuille vennootschappen

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 10 februari 2017
10e k., AR 2015/AB/581
Niet gepubliceerd

De vennootschappen E. en I., die hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de betaling van de bijdragen

die door S. verschuldigd zijn, betwisten het vermoeden van verzekeringsplicht dat voortvloeit uit het mandaat van bestuurder en van voorzitter dat S. in hun schoot bezit.

Bij de aanstelling van S. werd voor elk van de mandaten gepreciseerd dat deze kosteloos zouden zijn. Het inkomstenscherm dat door het fonds werd neergelegd, bevestigt de kosteloosheid in feite tijdens de betwiste periode. Het bewijs van de kosteloosheid van de mandaten wordt geleverd, zowel in feite als in rechte.

Het fonds wijst, in ondergeschikte orde, op de hoedanigheid van S. als werkend vennoot.

Het Hof wijst er in casu op dat S. aandeelhouder is binnen de twee naamloze vennootschappen. Hij is geen vennoot is binnen een personenvennootschap. De rechtspraak van het Hof van Cassatie luidens welke "*een vennoot in een personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid die daarin een activiteit uitoefent om het kapitaal dat gedeeltelijk het zijne is te doen renderen, als werkend vennoot zelfstandige is voor de toepassing van het sociaal statuut der zelfstandigen*" lijkt in casu niet relevant.

In afwezigheid van wettelijke vermoedens, dient het fonds te bewijzen dat S., in de hoedanigheid van aandeelhouder, een beroepsbezigheid in België uitoefende.

Uit de jaarrekeningen van de vennootschappen (en het soort inkomsten die zij innen, nl. roerende inkomsten die in België aan de roerende voorheffing zijn onderworpen) blijkt voldoende dat de vennootschappen E. en I. portefeuillemaatschappijen zijn die zelf geen industriële of commerciële activiteit uitoefenen en die als voornaamste bestaansredenen hebben om roerende inkomsten te innen van aandelen die zij in België hebben en die niet het voorwerp zijn van een actief beheer.

Een mandaat van bestuurder of van voorzitter in dergelijke vennootschappen houdt bijgevolg geen enkele regelmatige activiteit in die een beroeps-karakter kan hebben. Bovendien blijkt dat tijdens de betwiste periode geen enkel dividend werd uitgekeerd, waarbij de eventuele activiteit bijgevolg geen enkele aanspraak op het ontvangen van een specifieke winstuitkering voortbracht.

S. moest niet onderworpen worden aan het sociaal statuut der zelfstandigen tijdens de betwiste periode.

PENSIOENEN

Sociale verzekering wegens faillissement Voortgezette verzekering laattijdige aanvraag Gelijkstelling ziekte

Arrest van het Arbeidshof van Antwerpen, afdeling Antwerpen van 3 maart 2017
5e k., AR 2016/AA/221
Niet gepubliceerd

E. staakte zijn zelfstandige activiteit op 18 juni 2010 na faillissement. Het voordeel van de sociale verzekering wegens faillissement werd hem toegekend vanaf 1 juli 2010 tot en met 30 juni 2011. Hij werd arbeidsongeschikt erkend vanaf 7 april 2011. Gezien het genot van de faillissementsverzekering geen rechten opent op pensioen voldeed E. niet aan de voorwaarden om de gelijkstelling van de periode van arbeidsongeschiktheid met een periode van activiteit te genieten.

Om die reden gebeurde een retroactieve aanvraag tot voortgezette verzekering ter vervanging van de faillissementsverzekering.

Het RSVZ nam op 25 februari 2014 een beslissing waarbij de voortgezette verzekering van 1 juli

2010 tot 30 juni 2011 werd toegekend en op 28 mei 2014 een beslissing waarbij de daaropvolgende periode van ziekte vanaf 1 juli 2011 werd gelijkgesteld met een periode van activiteit.

De FOD Sociale zekerheid liet weten dat de sociale verzekering ingeval van faillissement niet met terugwerkende kracht kan geannuleerd worden. Het RSVZ vernietigde op 25 augustus 2015 de 2 genomen beslissingen en weigerde de voortgezette verzekering evenals de gelijkstelling wegens ziekte.

Voor de weigering van de voortgezette verzekering en de gelijkstelling werd als motivering gegeven dat E. de verzekering inzake faillissement van 1 juli 2010 tot 30 juni 2011 genoot. Door de beslissing om de voortgezette verzekering te weigeren, heeft E. geen recht op de gelijkstelling.

Het Arbeidshof is van oordeel dat deze beslissing met betrekking tot de voortgezette verzekering niet afdoende gemotiveerd is en om formele redenen vernietigd moet worden. Om de rechten op faillissementsverzekering te genieten, mag de betrokkene zich niet in een toestand bevinden die rechten op een rustpensioen opent (art. 4, § 1, 3° KB 18 november 1996). Aan deze voorwaarde is niet voldaan indien de zelfstandige een voortgezette verzekering aangaat.

Het gebrek aan motivering doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van de rechter om de wettigheid van die beslissingen te toetsen aan de toepasselijke rechtsregels en uitspraak te doen over de rechten die uit de rechtsregels voortvloeien. De rechter moet zich dus in de plaats stellen van het RSVZ en gezien de toepasselijke wetgeving de openbare orde raakt, aan de hand van de beschikbare gegevens een nieuwe beslissing nemen.

Volgens het Arbeidshof kan de voortgezette verzekering niet toegekend worden. De voortge-

zette verzekering voor de periode van 1 juli 2010 tot 30 juni 2011 werd laattijdig aangevraagd en er zijn volgens het Arbeidshof geen bijzondere omstandigheden die de laattijdigheid van de aanvraag rechtvaardigen. Gezien de voortgezette verzekering niet kan toegekend worden en G. zich bijgevolg niet in een toestand bevindt die het hem mogelijk maakt zijn rechten op een rustpensioen te vrijwaren, dient de gelijkstelling wegens ziekte voor de daaropvolgende periode vanaf 1 juli 2011 geweigerd te worden.

INVORDERING

Verzet tegen dwangbevel Laattijdig Onontvankelijkheid

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 10 maart 2017
10e k., AR 2016/AB/620
Niet gepubliceerd

Het socialeverzekeringsfonds heeft een dwangbevel afgeleverd, dat betekend werd op 21 augustus 2015. Meer dan een maand na de kennisgeving van het dwangbevel, heeft R. hiertegen verzet aangetekend, bij verzoekschrift van 17 november 2015.

In casu is het verzet van R. laattijdig. Het verzet is onontvankelijk, zonder dat het Hof de argumenten ten gronde die door deze laatste worden uiteengezet, moet aansnijden.

VRIJSTELLING VAN BIJDRAGEN

Motivering van de beslissing

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 10 maart 2017
10e k., AR 2016/AB/802
Niet gepubliceerd

Een beslissing van de Commissie die zich beperkt tot een verwijzing naar de inkomsten van de zelfstandige, zonder verdere preciseringen, kan niet beschouwd worden als gemotiveerd in de zin van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De betwiste beslissing wordt vernietigd.

INVORDERING

Bewijs betaling Tegenvordering tergend en roekeloos hoger beroep

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 4 april 2017
9e k., AR 2016/AB/245
Niet gepubliceerd

Artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat hij die de uitvoering van een verbintenis vordert, het bestaan daarvan moet bewijzen. Omgekeerd moet hij die beweert bevrijd te zijn, het bewijs leveren van de betaling of van het feit dat het teniet gaan van zijn verbintenis heeft teweeggebracht.

D.B.D. stelde in een schrijven voor om tot een dading over te gaan waarop niet uitdrukkelijk werd gereageerd door het socialeverzekeringsfonds. Deze brief moet gezien worden in de context van de alsdan lopende gerechtelijke procedure voor de arbeidsrechtbank als een repliek op de conclu-

sie van het socialeverzekeringsfonds die evenwel volhardt in haar vordering.

Het Hof besluit dat uit dit schrijven niet kan afgeleid worden dat de gevorderde som werd betaald.

Wat betreft de tegenvordering van het socialeverzekeringsfonds tot betaling van schadevergoeding wegens tergend en roekeloos beroep, stelt het Hof dat eenieder het recht heeft om een geschil aangaande zijn subjectieve rechten aan het oordeel te onderwerpen van een onafhankelijke rechter. Dit recht mag uiteraard niet worden misbruikt.

Het enkele feit dat een partij, zonder enig nieuw stuk aan te brengen, hoger beroep instelt tegen een naar het oordeel van de appelrechter bijzonder duidelijk, nauwkeurig en goed gemotiveerd vonnis, verleent dit hoger beroep geen tergend en roekeloos karakter dat tot schadevergoeding zou nopen.

PENSIOENEN

Gelijkstelling periode arbeidsongeschiktheid Beroepsbezigheid Schadevergoeding

Arrest van het Arbeidshof van Bergen van 6 april 2017
6e k., AR 2014/AM/182
Niet gepubliceerd

Op 13 juni 2009 werd V.L. het slachtoffer van een diepe trombose, waardoor hij officieel in volledige arbeidsongeschiktheid werd erkend op medisch vlak.

In een voorgaand arrest heeft het Hof geoordeeld dat het vaststond dat V.L. zich in de onmogelijkheid bevond om minstens in 2009 gelijk welke

activiteit uit te oefenen, gelet op de voorgelegde medische documenten. Een "expert-geneesheer" werd aangewezen om na te gaan of V.L. zich medisch in de onmogelijkheid bevond om een beroepsbezigheid als bestuurder uit te oefenen in de loop van het volledige jaar 2010.

De gerechtelijk deskundige wijst erop dat niet kon worden vastgesteld dat de belanghebbende zich in deze medische onmogelijkheid bevond in de loop van het volledige jaar 2010.

In de loop van 2010 is V.L. voordelen in natura (huisvesting en wagen) blijven ontvangen ten belope van 10.954,50 euro, die fiscaal als "bezoldigingen van bedrijfsleiders" werden gekwalificeerd. Tijdens datzelfde jaar heeft hij zijn mandaten van afgevaardigd bestuurder behouden binnen de nv A. en de nv G. De statuten van de nv G. vermelden niet de kosteloosheid van de mandaten.

De gelijkstelling van de periode van ziekte of van invaliditeit werd vanaf 1 januari 2010 en voor het volledige jaar 2010 vernietigd.

Het Hof stelt vast dat er strikt genomen geen fout of schuld is in hoofde van de administratie op zulkdanige wijze dat het gewettigd vertrouwen van de betrokken sociaal verzekerde zou zijn beschaamd.

Het loutere feit dat het RSVZ in casu gewoon een andere beoordeling had over de toestand van V.L. of over de passende conclusies die eruit moesten getrokken worden, volstaat niet om overeenkomstig de bepaling van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek van een fout te kunnen spreken.

V.L. zal een rechtmatige schadeloosstelling vinden van de schade die hij desgevallend heeft geleden door achteraf aan zijn fonds de terugbetaling van het bedrag te vragen dat foutief als bijdragen van het jaar 2009 zou zijn betaald op grond van

de huidige beslissing die, vanaf de uitspraak en op voorwaarde dat ze in kracht van gewijsde is gegaan, hem het recht op de gelijkstelling toekent en een onverschuldigd bedrag in zijn voordeel vastlegt.

Door de betaling van de bijdragen in te vorderen, overeenkomstig hetgeen uit de beslissing van het RSVZ voortvloeide, heeft het fonds waarbij de eisende partij is aangesloten, geen enkele fout begaan en had het geen andere keuze dan deze bestuurshandeling na te leven.

INVORDERING

Onregelmatigheid dwangbevel Tegenvordering

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 14 april 2017
10e k., AR 2016/AB/233
Niet gepubliceerd

Ten gevolge van een herinnering die aan een dwangbevel voorafgaat, heeft B-D.G. een betwisting geformuleerd binnen de maand van deze herinnering. Partena voert aan dat die betwisting niet in aanmerking moet worden genomen, in de mate waarin B-D.G. een antwoord heeft gekregen op de gestelde vragen.

Het Hof wijst erop dat, aangezien het er in dit stadium op aan komt het bestaan van een betwisting te onderzoeken, er geen uitspraak moet worden gedaan over de relevantie van de betwisting en evenmin over de relevantie van het antwoord van het fonds op deze betwisting. De onregelmatigheid van het dwangbevel moet worden bevestigd.

Vanaf het ogenblik waarop B-D.G. het fonds voor de rechtbank heeft gedagvaard, is er tussen partijen een betwisting ontstaan, niet alleen aangaande de regelmatigheid van het dwangbe-

vel maar ook aangaande de schuld aan sociale bijdragen die door dat dwangbevel wordt beoogd.

De tegenvordering van PARTENA die de schuld van de bijdragen als voorwerp heeft, berust op een feit dat of een handeling die is aangevoerd in het verzet tegen het dwangbevel en is dus ontvankelijk.

VERZEKERINGSPLICHT

Recht van verdediging Vennootschapsmandaat - kosteloosheid

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 14 april 2017
10e k., AR 2016/AB/143
Niet gepubliceerd

Het hoger beroep betreft de vraag of E.B. onderworpen moest worden aan het sociaal statuut van de zelfstandigen voor het 4e kwartaal 2007 en het 1e kwartaal 2008. Volgens de hulpkas miskent het vonnis de grondwettelijke motiveringsverplichting en het beschikkingsbeginsel.

In eerste aanleg vroeg E.B. aan het Hof om de bijdragen recht te zetten overeenkomstig zijn inkomsten. Door te overwegen dat door de afwezigheid van inkomsten de bijdragen niet verschuldigd waren voor het 4e kwartaal 2017 en het 1e kwartaal 2008, heeft de rechtbank niet ultra petita geoordeeld.

Ook al mocht men aannemen dat sommige elementen van de betwisting ambtshalve door de rechtbank te berde werden gebracht, dan dringt de vaststelling zich op dat deze elementen in hoger beroep werden onderzocht, waardoor de grief betreffende de naleving van de rechten van de verdediging niet gehandhaafd kan blijven.

Wat de gegrondheid van de betwisting betreft,

heeft E.B. het bewijs geleverd van de kosteloosheid, in rechte en in feite, van zijn mandaat en moet hij niet onderworpen worden aan het sociaal statuut voor het 4e kwartaal 2007 en het 1e kwartaal 2008.

VERZEKERINGSPLICHT

Werkend vennoot Activiteit die toelaat om de exploitatie van een taxidienst voort te zetten

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 14 april 2017
10e k., AR 2015/AB/1095
Niet gepubliceerd

De bvba N. baat een taxidienst uit in de Brusselse agglomeratie, klaarblijkelijk met een enkel voertuig. N. is de oprichter van deze BVBA N. en zaakvoerder van de vennootschap van 7 mei 2004 tot 9 mei 2007 en van 24 september 2007 tot 31 december 2008. Hij bezit alle maatschappelijke aandelen van 7 mei 2004 tot 9 mei 2007 en 103 van de 186 maatschappelijke aandelen vanaf 24 september 2007. N. beweert dat hij "pro forma" zaakvoerder bleef, voor het behoud van de afgeleverde plaat.

Het Hof stelt vast dat N. "werkend vennoot" is van de vennootschap en in die hoedanigheid onderworpen is aan het sociaal statuut der zelfstandigen, overeenkomstig artikel 3, § 1, lid 1 van het KB nr. 38.

Los van zijn kapitaalbreng, van het bestaan van een bezoldiging of van het bestaan van een mandaat, wordt de vennoot die een persoonlijke, effectieve en geregelde bezigheid uitoefent, zonder zich in een band van ondergeschiktheid te bevinden, met het doel het kapitaal dat het zijne is, te doen renderen, als werkend vennoot

gekwalificeerd en dit, ongeacht het feit of hij al dan niet daadwerkelijk inkomsten ontvangt uit deze activiteit.

Om aan de vereisten van de reglementering die vervat is in een Ordonnantie van 25 april 1995 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met chauffeur te beantwoorden, werd N., die op 17 mei 2007 ontslag had genomen uit zijn mandaat als bestuurder en al zijn aandelen had overgedragen, opnieuw benoemd tot medezaakvoerder van de BVBA en had hij de meerderheid van de maatschappelijke aandelen terug verworven vanaf 24 september 2007.

Die ordonnantie stelt het volgende: "Mits voorafgaande goedkeuring door de Regering kan de exploitatie van een taxidienst worden voortgezet (...), en dit in de volgende gevallen: 2° een rechtspersoon mag de exploitatie-activiteiten van een natuurlijke persoon die houder is van een vergunning, voortzetten, maar alleen ingeval deze natuurlijke persoon de vergunning inbrengt in de rechtspersoon die hij opricht en zolang hij de hoofdaandeelhouder en het statutair orgaan belast met het dagelijks beheer is".

N. heeft zich bij de bevoegde administratie van het Brussels gewest aangemeld als het statutair orgaan belast met het dagelijks beheer. De contacten tussen de Brusselse administratie en N. tijdens de periode gaande van juli 2007 tot minstens februari 2008 hebben de BVBA N. toegelaten om haar activiteit als taxidienst wettelijk voort te zetten. Het is deze activiteit voortvloeiende uit zijn hoedanigheid van hoofdaandeelhouder die als een beroepsactiviteit moet worden beschouwd en als grond dient voor de betaling van sociale bijdragen. Aangezien de activiteit is aangetoond, zijn de bijdragen zonder onderbreking verschuldigd.

PENSIOENEN

Gelijkstelling periode
arbeidsongeschiktheid
Beroepsbezigheid
Mandaat
Voordelen in natura

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 14 april 2017
10e k., AR 2015/AB/1158
Niet gepubliceerd

Het RSVZ heeft de gelijkstelling geweigerd van een periode van arbeidsongeschiktheid van 1 oktober 2007 tot 31 december 2011 met een periode van activiteit wegens de uitoefening van een beroepsbezigheid, nl. een bezoldigd mandaat.

Artikel 28 § 3 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen bepaalt immers dat geen enkele periode kan worden gelijkgesteld indien de belanghebbende in de loop hiervan een beroepsbezigheid heeft uitgeoefend. Wanneer een vermoeden van beroepsbezigheid wordt ingesteld door of krachtens het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967, geldt dat vermoeden tevens voor de toepassing van artikel 28, § 3, lid 1 van het koninklijk besluit van 22 december 1967.

G. was bestuurder van de NV R.T.E., titularis van het dagelijks bestuur, en kon alleen de vennootschap verbinden. Hij heeft een bezoldiging genoten, in de vorm van voordelen in natura, ten laste van de vennootschap voor de jaren 2008 tot 2011. De bedragen werden aangegeven en als inkomsten van bedrijfsleider belast. G. weerlegt het fiscaal vermoeden van artikel 3, § 1, lid 2 van het KB nr. 38 niet. Tijdens de betwiste periode is de NV R.T.E. actief gebleven en G. toont niet aan dat zijn gezondheidstoestand zodanig was dat hij volledig ongeschikt was om handelingen te stellen m.b.t. de uitoefening van zijn mandaat. De beslissing van het RSVZ is gegrond.

VRIJSTELLING VAN BIJDRAGEN

Ontvankelijkheid beroep
voor de rechtbank
Motivering
Staat van behoefte

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 14 april 2017
10e k., AR 2016/AB/320
Niet gepubliceerd

Volgens de vormen en de termijnen die destijds van toepassing waren en als dusdanig zijn meegedeeld in de beslissing van de Commissie voor Vrijstelling, heeft G. beroep aangetekend bij de Raad van State binnen de zestig dagen na de kennisgeving van de Commissie. De Raad van State had zich onbevoegd verklaard. Door dat arrest moest G. opnieuw een verzoek indienen voor de arbeidsrechtbank. Geen enkele wettelijke bepaling legt de termijn vast waarbinnen dat beroep, dat het voorwerp is geweest van een exceptie van onbevoegdheid van de Raad van State, opnieuw moet worden ingediend.

Aangezien er geen wettelijke termijn van toepassing is, is het beroep niet laattijdig en ontvankelijk.

Aangaande de grond is de beslissing wettelijk verantwoord in zoverre zij heeft beslist dat, wat de voorlopige bijdragen van het 4e kwartaal 2004 tot het 2e kwartaal 2007 betreft, de aanvraag tot vrijstelling die op 2 juni 2010 werd ingediend, laattijdig was met toepassing van artikel 88, § 2, 2°, a) van het KB van 19 december 1967. In haar versie die van kracht was tot 31 december 2014 voorzag die bepaling erin dat de aanvraag tot vrijstelling ingediend moet worden binnen een termijn van 12 maanden die begint te lopen "a) vanaf de eerste dag van het kalenderkwartaal dat volgt op datgene waarop de door de aanvraag beoogde bijdrage betrekking heeft".

Volgens de betwiste beslissing kan men "uit de gegevens betreffende de inkomsten van het gezin van de betrokkene tijdens de jaren 2008 tot 2011, niet afleiden dat hij zich op dit ogenblik bevindt in een staat van behoefte of in een toestand die de staat van behoefte benadert". Om afdoende te zijn moet de motivering zich niet alleen uitspreken ten aanzien van de inkomsten maar ook ten aanzien van de lasten die door de zelfstandigen en de leden van zijn gezin worden gedragen. Aangezien de beslissing geen enkele vermelding bevat aangaande de lasten, is zij niet afdoende gemotiveerd.

Het Hof stelt vast dat G. bij zijn aanvraag tot vrijstelling een lijvig dossier had gevoegd, dat 19 stukken omvatte, waarin onder meer verwezen wordt naar het faillissement van de vennootschap C. waarvan hij aandeelhouder was, het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Leuven van 25 oktober 2007 waarin hij veroordeeld werd tot de betaling aan de bank van een bedrag van 74.000 euro als waarborg van de vennootschap C., en naar de daaropvolgende uitvoeringsprocedure.

Het Hof stelt vast dat de beslissing niet aangeeft waarom deze elementen van het dossier niet door de Commissie voor Vrijstelling in aanmerking moesten worden genomen of nog, waarom ze niet relevant waren om zich met kennis van zaken uit te spreken over de staat van behoefte of de toestand die de staat van behoefte benadert.

De beslissing moet vernietigd worden in zoverre zij zich uitsprekt over de aanvraag tot vrijstelling voor de regularisatiebijdragen van het 4e kwartaal 2004 tot het 2e kwartaal 2007.

VERZEKERINGSPLICHT

Bestuurder en voorzitter -
vzw

Exploitatie of verrichtingen
van winstgevende aard
Kunstenaar

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 26 april
2017

8e k., AR 2014/AB/865
JTT, 2017, 291

Tijdens de betwiste periode was H. bestuurder en
ondervoorzitter van de vzw.

In het kader van zijn activiteiten voor de vzw
voerde H. muzikale prestaties uit als muzikant.

Die artistieke prestaties gaven aanleiding tot de
betaling van lonen die fiscaal als diverse inkom-
sten werden aangegeven.

De RSZ heeft besloten dat H. onderworpen was
aan de socialezekerheidsregeling van de werkne-
mers op grond van artikel 1bis van de wet van
27 juni 1969. In dat artikel wordt het volgende
gesteld: "*§ 1. Deze wet vindt eveneens toepassing
op de personen die, zonder door een arbeids-
overeenkomst te zijn verbonden, tegen betaling
van een loon artistieke prestaties leveren en/of
artistieke werken produceren in opdracht van een
natuurlijke of rechtspersoon, tenzij de persoon die
de artistieke prestatie levert of het artistieke werk
produceert, bewijst dat deze artistieke prestaties
en/of werken niet worden geleverd in gelijkaar-
dige socio-economische voorwaarden als die
waarin een werknemer zich ten opzichte van zijn
werkgever bevindt. (...) § 3. De eerste paragraaf is
niet van toepassing op de personen die artistieke
prestaties leveren en/of artistieke werken produ-
ceren in het kader van de rechtspersoon waarvan
ze mandataris zijn, zoals bedoeld in artikel 2
van het koninklijk besluit van 19 december 1967
houdende algemeen reglement in uitvoering*

*van het koninklijk besluit nr. 38 van 19 juli 1967
houdende inrichting van het sociaal statuut der
zelfstandigen (...)*".

De vzw en H. voeren aan dat deze laatste een
mandaat uitoefende in de zin van artikel 2 van het
koninklijk besluit van 19 december 1967, waar-
door artikel 1bis van de wet van 27 juni 1969 niet
van toepassing is.

Artikel 2 van het koninklijk besluit van 19 decem-
ber 1967, in zijn voorgaande versie, veronderstelt
echter dat het mandaat binnen een vereniging
wordt uitgeoefend "die zich met een exploitatie of
met verrichtingen van winstgevende aard bezig-
houdt".

Artikel 3, § 1, lid 4 van het koninklijk besluit nr. 38,
in zijn versie die voorafgaat aan de inwerkingtre-
ding van de wet van 25 april 2014, preciseert dat
*"de personen benoemd tot mandataris in een aan
de Belgische vennootschapsbelasting of belasting
der niet inwoners onderworpen vennootschap of
vereniging worden vermoed in België een zelfstan-
dige beroepsbezigheid uit te oefenen"*.

De toepassing van artikel 3, 1°, van het koninklijk
besluit van 28 november 1969, dat preciseert dat
de sociale zekerheid van de werknemers wordt
verruimd tot : "*de personen die, in hoedanigheid
van lasthebbers en tegen een ander loon dan kost
en inwoning, hun voornaamste bedrijvigheid wij-
den aan het dagelijks beheer of aan de dagelijkse
leiding van verenigingen en organisaties die geen
industriële of handelsverrichtingen uitvoeren en
die er niet naar streven hun leden een materieel
voordeel te verschaffen, alsmede tot die verenigin-
gen en organisaties. Bedoeld worden inzonderheid
(...) de verenigingen zonder winstoogmerk"*, moet
eveneens in aanmerking worden genomen.

Het Hof stelt vast dat de zorg voor samenhang
tussen de verschillende teksten ertoe leidt om

rekening te houden met het fiscaal statuut van
de vzw. Als zij aan de vennootschapsbelasting
onderworpen is, moet men eruit afleiden dat zij
verrichtingen uitvoert of methodes aanwendt van
industriële of commerciële aard.

De vzw heeft steeds een fiscale nihilaangifte ge-
daan bij de rechtspersonenbelasting en lijkt nooit
de bedoeling te hebben gehad om een materieel
voordeel aan haar leden te verschaffen. In die
voorwaarden kan niet beschouwd worden dat de
vzw zich met een exploitatie of verrichtingen van
winstgevende aard bezighield.

Het vermoeden van onderwerping aan het sociaal
statuut der zelfstandigen (of het nu gaat om het
vermoeden waarin artikel 2 van het koninklijk be-
sluit van 19 december 1967 voorziet of dat waarin
artikel 3, § 1, lid 4 van het koninklijk besluit nr. 38
voorziet) veronderstelt dat het mandaat binnen
een vereniging wordt uitgeoefend die "zich met
een exploitatie of met verrichtingen van winstge-
vende aard bezighoudt" en kan dus niet worden
toegepast.

Voor zijn artistieke prestaties die aanleiding gaven
tot de betaling van lonen voor de rekening van
de vzw die concerten organiseerde, waren de
voorwaarden van artikel 1bis van de wet van 27
juni 1969 vervuld.

INVORDERING

Optreden in rechte
Vertegenwoordiging
Stilliggen procedure voor
arbeidsrechtbank
Gerechtigde intresten

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 2 mei
2017

9e k., AR 2015/AB/1192
Niet gepubliceerd

Rechtspersonen treden in rechte op door tussen-
komst van hun bevoegde organen. Om van hun
identiteit te doen blijken in de dagvaarding en in
elke akte van rechtspleging is het voldoende hun
benaming, hun rechtskarakter en hun maatschap-
pelijke zetel op te geven.

De raadsman van het socialeverzekeringsfonds
(een vereniging zonder winstoogmerk met
rechtspersoonlijkheid) heeft in de dagvaarding en
in de conclusies verklaard op te treden in naam
van deze rechtspersoon die naar behoren werd
geïdentificeerd door de vermelding van zijn bena-
ming, zijn rechtskarakter en zijn maatschappelijke
zetel.

Hij werd bijgevolg wettelijk vermoed daartoe een
regelmatige lastgeving van het bevoegde orgaan
van deze rechtspersoon te hebben gekregen. De
oprichtingsakte met de statuten van het sociale-
verzekeringsfonds werden bekendgemaakt in het
Belgisch Staatsblad samen met de identiteit van
de natuurlijke personen die de organen van deze
vzw waren.

G. brengt geen enkel bewijs aan dat de beslis-
sing om tot dagvaarding over te gaan niet werd
goedgekeurd door de organen van de rechts-
persoon en niet van laatstgenoemde uitging. De
vordering van het socialeverzekeringsfonds was
ontvankelijk.

G. was tot 7 mei 1996 vereffenaar van de NV NP
en onderworpen aan het sociaal statuut voor
zelfstandigen. Na de dagvaarding legde G. zijn
conclusies neer op 10 maart 1997. Daarna bleef
de zaak stilliggen totdat het socialeverzekerings-
fonds pas voor het eerst op 4 december 2012
conclusies opstelde. Het lang stilliggen van de
procedure heeft de bewijsvoering niet bemoeilijkt
of op een andere wijze het recht van verdediging
geschaad.

Het Arbeidshof is van oordeel dat de vordering tot betaling van de bijdragen om die reden niet kan worden afgewezen.

Krachtens artikel 6:1 EVRM heeft eenieder recht op de behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn. Dit artikel is van toepassing op de geschillen waar sociale bijdragen worden gevorderd. Anderzijds overwoog het Europees Hof dat ook rekening moet gehouden worden met de houding van de betrokkene. Deze moet op diligente wijze de handelingen vervullen die hem toekomen en mag geen dilatoire manoeuvres aanwenden. Hij dient ook gebruik te maken van de mogelijkheden die het interne recht biedt om de procedure te bespoedigen. G. had zelf de zaak kunnen laten vaststellen op grond van artikel 747, § 2 Ger. W. om sneller een vonnis te bekomen. Hij heeft geen enkel initiatief genomen in de periode 1997 – 2012.

Het Arbeidshof is van oordeel dat geen sprake is van rechtsmisbruik en rechtsverwerking. Het socialeverzekeringsfonds had nergens de indruk gewekt dat zij geen aanspraak meer maakte op de wettelijk verschuldigde sociale bijdragen waarvoor zij gedagvaard had. G., die werd bijgestaan door een raadsman, wist dat het socialeverzekeringsfonds de zaak ooit moest verderzetten gezien zij daartoe verplicht is op basis van een wetgeving die van openbare orde is.

Het zou wel rechtsmisbruik uitmaken om de hoge gerechtelijk interesten te vorderen over de hele periode waar het socialeverzekeringsfonds de procedure abnormaal lang niet heeft verdergezet. Om die reden zijn er geen interesten verschuldigd voor de periode van 10 maart 1997 tot 4 december 2012.

INVORDERING

Stilliggen procedure voor het Arbeidshof

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 2 mei 2017
9e k., AR 2016/AB/187
Niet gepubliceerd

Bij verzoekschrift van 11 februari 1985 heeft DB hoger beroep aangetekend tegen het bestreden vonnis van 29 januari 1985 van de Arbeidsrechtbank te Brussel.

Het socialeverzekeringsfonds heeft geconcludeerd op 28 juli 1986. DB heeft geantwoord op 7 oktober 1986. Het socialeverzekeringsfonds heeft de zaak dan meer dan 20 jaar niet benaarstigd.

Pas op 29 februari 2016 legde het socialeverzekeringsfonds een verzoek neer ter griffie in toepassing van art. 747, § 2 Ger. W. om conclusietermijnen en een vaststelling van pleitdatum te vragen.

Krachtens artikel 6, 1 EVRM heeft eenieder recht op de behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn. Dit artikel is van toepassing op de geschillen waar sociale bijdragen worden gevorderd. Anderzijds overwoog het Europees Hof dat ook rekening moet gehouden worden met de houding van de betrokkene. Deze moet op diligente wijze de handelingen vervullen die hem toekomen en mag geen dilatoire manoeuvres aanwenden. Hij dient ook gebruik te maken van de mogelijkheden die het interne recht biedt om de procedure te bespoedigen. Het lang stilliggen van de procedure heeft de bewijsvoering niet bemoeilijkt of op een andere wijze het recht van verdediging van DB geschaad.

DB had zelf de zaak kunnen laten vaststellen om te pleiten of op grond van artikel 747, § 2 Ger. W. om sneller een arrest te bekomen. Het blijkt niet

dat zij enig initiatief heeft genomen in de periode 1986-2007 en daarna.

Het Arbeidshof is van oordeel dat geen sprake is van rechtsmisbruik en rechtsverwerking. Het socialeverzekeringsfonds had nergens de indruk gewekt dat zij geen aanspraak meer maakte op de wettelijk verschuldigde sociale bijdragen waarvoor zij gedagvaard had. DB., die werd bijgestaan door een raadsman, wist dat het socialeverzekeringsfonds de zaak ooit moest verderzetten gezien zij daartoe verplicht is op basis van een wetgeving die van openbare orde is.

Het zou wel rechtsmisbruik uitmaken om de hoge gerechtelijk interesten te vorderen over de hele periode waar het socialeverzekeringsfonds de procedure abnormaal lang niet heeft verdergezet. Om die reden zijn er geen interesten verschuldigd voor de periode van 7 oktober 1986 tot 29 februari 2016 waar de procedure door de nalatigheid van het socialeverzekeringsfonds niet werd verdergezet.

VERZEKERINGSPLICHT

Beroepsbezigheid Bewijs

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 12 mei 2017
10e k., AR 2016/AB/117
Niet gepubliceerd

Bij een controle in een herstelatelier voor auto's, stelde de sociaal inspecteur op 17 oktober 2013 de aanwezigheid vast van B. die een auto aan het herstellen was. Hij verklaarde dat hij deze activiteit sinds ongeveer 5 jaar uitoefende.

Het RSVZ ging over tot de ambtshalve onderwerping, uitgaande van de overweging dat hij sinds 2009 een activiteit als zelfstandig mecanicien heeft uitoefend.

Voor de toepassing van het sociaal statuut der zelfstandigen is volgens artikel 3, § 1 van het koninklijk besluit nr. 38, "de zelfstandige ieder natuurlijke persoon die in België een beroepsbezigheid uitoefent uit hoofde waarvan hij niet door een arbeidsovereenkomst of door een statuut verbonden is".

Het Hof stelt dat de activiteit een beroepsactiviteit moet zijn, wat impliceert:

- dat de activiteit moet worden uitgeoefend met een winstoogmerk, zelfs als zij in feite geen inkomsten voortbrengt.
- dat de activiteit een gewoonlijk karakter moet hebben, wat het bestaan inhoudt van een geheel van met elkaar verbonden en herhaalde handelingen die gepaard gaan met stappen met het oog op deze herhaling.

Aangezien er geen enkel inkomen werd aangegeven, kan het fiscale vermoeden niet worden ingeroepen en ligt de bewijslast van de uitoefening van een zelfstandige activiteit bij het RSVZ.

Het blijkt niet dat B. de elementen heeft aangebracht om de uitoefening van een echte beroepsbezigheid mogelijk te maken. De eigenaar van de lokalen heeft toegelaten dat hij occasioneel sleutelde in de oude garage die zich onder zijn woonst bevond.

Bij verschillende bezoeken ter plaatse door de gemeentelijke administratie, wordt B. in het dossier in geen enkele hoedanigheid vermeld.

Het bewijs van het gewoonlijke of regelmatige karakter van de herstellingen en bijgevolg van het beroeps karakter van de activiteit, kan volgens het Hof niet uit het verhoor worden afgeleid. Er kan niet worden overgegaan tot de ambtshalve onderwerping van B.

PENSIOENEN

Gelijkstelling periode arbeidsongeschiktheid Hervatting van activiteit - beheersactiviteit

Arrest van het Arbeidshof van Luik, afdeling Luik, van 6 juni 2017
1e k., A.R. 2016/AL/419
Niet gepubliceerd

S., die als natuurlijk persoon aannemer van ruw- bouw- en plafonneringswerken is, werd vanaf 24 oktober 2011 als arbeidsongeschikt erkend. Het RSVZ heeft vanaf 1 januari 2013 de gelijkstelling ingetrokken van de periode van ongeschiktheid met een periode van beroepsactiviteit als zelfstandige. De gelijkstelling neemt een einde in geval van hervatting van beroepsbezigheid.

S. heeft vanaf 14 januari 2013 zijn zoon aangeworven onder leerovereenkomst, wat impliceerde dat aan die zoon een opleiding gegeven werd van 40 uren per week. Met de FOREM heeft hij op 8 januari 2013 een overeenkomst opleiding-inschakeling in de onderneming afgesloten voor een arbeider R., aan wie hij eveneens een opleiding van 40 uren per week moest geven.

S. toont niet aan op welke manier de onderneming verder beheerd werd, terwijl zijn personeel bestond uit een stagiair en een arbeider. Hij bewijst niet dat zijn zoon, met de hulp van de boekhouder, instond voor het beheer, noch dat het de arbeider is, die de klanten benaderde en de facturen en offertes voorbereidde.

Zelfs al is de eraan bestede tijd beperkt, deze beheersactiviteit kan niet als van miniem belang worden beschouwd, aangezien zij doorslaggevend is voor het overleven van de onderneming.

Bovendien, ervan uitgaande dat de activiteit in zijn naam door een tussenpersoon werd uitgeoefend,

heeft S. het genot van de door de activiteit opgeleverde inkomsten en wordt dus geacht zijn beroepsbezigheid niet te hebben stopgezet (artikel 28, § 3 van het koninklijk besluit van 22 december 1967).

De beslissing van het RSVZ tot intrekking van de gelijkstelling dient dus te worden bevestigd.

VERZEKERINGSPLICHT

Mandataris gedomicilieerd in het VK Activiteit in België Vennootschapsmandaat - kosteloosheid

INVORDERING

Hoofdelijkheid

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 9 juni 2017
10e k., A.R. 2014/AB/292
Niet gepubliceerd

• Verzekeringsplicht

B. is gedomicilieerd in het Verenigd Koninkrijk en werd tijdens de algemene vergadering van 28 mei 2002 aangesteld als bestuurder van de vennootschap D., die haar zetel heeft in België. Het mandaat werd hernieuwd tijdens de algemene vergadering van 25 mei 2004. Er werd niets gespecificeerd in verband met het onbezoldigd karakter van het mandaat.

De vennootschap voert aan dat B. tijdens de in het geding zijnde periode een werkzaamheid (anders dan in loondienst) uitoefende in het Verenigd Koninkrijk, de lidstaat waar hij woont, en dat hij er onderworpen was aan een socialezekerheidsstelsel. De vennootschap was niet in staat om een document E101 of A1 voor te leggen van de instelling die in het Verenigd Koninkrijk bevoegd is om dergelijke attesten af te leveren.

De weigering van de Britse overheden bevestigt dat B. geen beroepsbezigheid uitoefende in het Verenigd Koninkrijk en er niet onderworpen was aan een socialezekerheidsstelsel.

De vraag m.b.t. de verzekeringsplicht van de activiteit die voor de Belgische vennootschap uitgeoefend werd, moet dus uitsluitend onderzocht worden ten overstaan van de Belgische socialezekerheidswetgeving.

Voor de mandatarissen die vanuit het buitenland een vennootschap besturen, geldt het in artikel 3, § 1 vierde lid van het koninklijk besluit nr. 38 gestelde vermoeden van verzekeringsplicht. Dit artikel 3, § 1, vierde lid, van het koninklijk besluit nr. 38, preciseerde in zijn versie die van toepassing was op de feiten, het volgende: *"onverminderd de bepalingen van artikel 13, § 3, worden personen benoemd tot mandataris in een aan de Belgische vennootschapsbelasting of belasting der niet-inwoners onderworpen vennootschap of vereniging (...), vermoed in België een zelfstandige beroepsbezigheid uit te oefenen"*.

De vennootschapsmandataris kan het vermoeden weerleggen door aan te tonen:

- ofwel dat de activiteit als mandataris niet gewoonlijk is (onder meer omdat de vennootschap geen activiteit),
- ofwel dat de activiteit zonder winstoogmerk wordt uitgeoefend,
- ofwel dat deze activiteit niet in België wordt uitgeoefend.

Om de afwezigheid van winstoogmerk vast te stellen moet gelijktijdig de kosteloosheid in rechte en in feite van het mandaat worden aangetoond. De afwezigheid van daadwerkelijke ontvangst van inkomsten volstaat niet om vast te stellen dat het mandaat geen inkomsten kon opleveren en dat

het dus niet met winstoogmerk werd uitgeoefend. De notulen van de algemene vergadering in 2004 maken geen melding van de kosteloosheid van het mandaat. Er werd daarbij niets gespecificeerd in verband met het onbezoldigd karakter van het mandaat. Dit mandaat kon dus inkomsten opleveren. De beraadslaging van 2009 om vast te stellen dat ingevolge de benoeming van 2004 de vermelding van de kosteloosheid in de bekendmaking werd vergeten, is een botte poging om aan zijn verplichtingen te ontsnappen. Zonder beraadslaging die op het ogenblik van de benoeming vaststelt dat het mandaat niet zou kunnen bezoldigd worden, wordt het bewijs van de kosteloosheid in rechte niet geleverd.

Aangaande de vraag m.b.t. de plaats van uitoefening van de activiteit, heeft het HvJEU in zijn arrest van 27 september 2012, C-137/2011 aanvaard dat artikel 3, § 1, vierde lid van het KB nr. 38, in zoverre dat het erin voorziet dat het mandaat in een aan de Belgische vennootschapsbelasting onderworpen vennootschap, wordt geacht uitgeoefend te worden in België, van toepassing is onder het enige voorbehoud dat het tegenbewijs kan worden geleverd door de mandataris (of de vennootschap die hoofdelijk met hem gehouden is).

In casu toont de vennootschap niet aan dat de plaats van uitoefening van de activiteit zich werkelijk op het grondgebied van een andere lidstaat bevond en dat de door het mandaat vereiste prestaties niet in België waren gelokaliseerd. Niets wijst erop dat bijvoorbeeld de vergaderingen van de raad van bestuur niet op de zetel van de vennootschap werden gehouden en/of dat B. er vanuit het buitenland aan deelnam.

Het vermoeden wordt niet weerlegd, zodat B. moest onderworpen worden aan het sociaal statuut van de zelfstandigen in België.

- **Invordering**

Ingevolge artikel 15, § 1, derde lid, van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 zijn de rechtspersonen hoofdelijk gehouden tot de betaling van de sociale bijdragen die zijn verschuldigd door hun vennoten of mandatarissen. Deze aansprakelijkheid is niet ondergeschikt aan de voorafgaande indiening van een vordering tegen B. zelf.

Het fonds heeft aan de vennootschap een aanmaning laten betekenen met betrekking tot de nog verschuldigde bijdragen. Deze aanmaning had een stuitend effect ten aanzien van de vennootschap, zelfs als ten aanzien van B. geen enkele stuitende handeling gesteld werd. De gevorderde bedragen zijn niet verjaard.

De vennootschap houdt vol dat het fonds een fout heeft begaan door gebruik te maken van het wettelijke hoofdelijkheidsmechanisme, door B. voorafgaandelijk niet te hebben aangemaand en door de in de reglementering bepaalde verhogingen in te vorderen.

Het Hof stelt vast dat de hoofdelijkheid van de rechtspersoon een wettelijk mechanisme is waarvan het fonds geen onrechtmatig gebruik heeft gemaakt. Zoals elke voorzichtige en toegewijde rechtspersoon, had de vennootschap zich ervan moeten vergewissen dat haar mandataris in regel was met sociale bijdragen. Als hoofdelijke schuldenaar, moet de vennootschap de gevolgen dragen van de nalatigheid van B.

VRIJSTELLING VAN BIJDRAGEN

Laattijdig beroep

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 9 juni 2017
10e k., A.R. 2017/AB/273
Niet gepubliceerd

K. heeft de beslissing van de Commissie voor vrijstelling van bijdragen van 29 januari 2016 betwist, via een verzoekschrift van 29 december 2016 dat op de griffie van de arbeidsrechtbank werd ontvangen op 30 december 2016.

Artikel 22 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen bepaalt: *"De zelfstandigen (...) kunnen de wettigheid van de hen betreffende beslissing van de Commissie bij de arbeidsrechtbank betwisten, met toepassing van artikel 581, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek. De zaak wordt bij de arbeidsrechtbank aanhangig gemaakt door middel van een verzoekschrift op tegenspraak, overeenkomstig artikel 704, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek. Het verzoekschrift wordt, op straffe van verval, ingediend binnen de twee maanden na de kennisgeving van de beslissing."*

K. heeft de beslissing van de Commissie voor vrijstelling ontvangen op 10 februari 2016. De beroepstermijn nam een aanvang vanaf die datum en moest dus bij de arbeidsrechtbank uiterlijk 10 april 2016 ingediend worden. Het op 30 december 2016 ingestelde hoger beroep was dus kennelijk laattijdig en bijgevolg onontvankelijk.

Deze beroepstermijn is voorgeschreven "op straffe van verval", wat betekent dat de vraag inzake de naleving van de beroepstermijn een vraag is die bij voorrang moet worden onderzocht. Geen enkel debat ten gronde kan plaatsvinden als het hoger beroep laattijdig werd ingediend.

VRIJSTELLING VAN BIJDRAGEN

Motivering van de beslissing Staat van behoefte Schadevergoeding Kosten van verdediging

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 9 juni 2017
10e k., A.R. 2016/AB/819
Niet gepubliceerd

De beslissing van de Commissie van 28 januari 2013 vermeldt de relevante wetsbepaling, alsook verschillende feitelijke omstandigheden, die de Commissie in staat stelden om te beschouwen dat H. zich niet bevond in een staat van behoefte of in een toestand die de staat van behoefte benadert: zij vermeldt het bedrag van de door H. en door zijn echtgenote ontvangen inkomsten gedurende de jaren 2004 tot 2008, alsook het bedrag van de hypothecaire terugbetaling (voor het kabinet).

De beslissing vermeldt niet expliciet het bedrag van de fiscale schulden maar geeft voldoende weer dat op de schulden kon geanticipeerd worden en dat deze laatste niet uitzonderlijk waren, zodat zij op het eerste zicht niet aan de oorsprong van een staat van behoefte konden liggen.

Er moet dus worden van uitgegaan dat de motivering volstond en H. in staat stelde te begrijpen hoe de elementen waarop die motivering is gebaseerd, de Commissie voor vrijstelling ertoe hebben geleid om tot de afwezigheid van staat van behoefte te besluiten.

H. vraagt de veroordeling van de Belgische staat tot schadevergoeding, aangezien de beslissing hem zou hebben misleid aangaande de mogelijkheid om een vernietigingsberoep bij de Raad van State in te stellen, en hij verzoekt om de veroordeling van de Belgische staat tot zijn kosten van verdediging voor de Commissie van vrijstelling en de Raad van State.

H. kan geen aanspraak maken op de tenlasteneming van zijn kosten van verdediging in het kader van de procedure op grond waarvan de Raad van State de beslissing van de Commissie heeft vernietigd. Immers, dit arrest is een stap in een proces, aan het einde waarvan door het onderhavige arrest H. niet in het gelijk wordt gesteld. Er kan geen sprake van zijn om een fout in aanmerking te nemen en een burger en/of rechtsonderhorige te vergoeden die op het einde zijn proces verliest.

Zeer korte tijd nadat op 8 maart 2013 het Hof van Cassatie de onbevoegdheid had bevestigd van de Raad van State om kennis te nemen van de beroepen tegen de beslissingen van de Commissie voor vrijstelling, werd de beslissing van 28 januari 2013 betekend. Het feit dat in casu gewezen werd op een hoger beroep dat open stond bij de Raad van State, was geen fout. Aangezien de beslissing van 28 januari 2013 niet onregelmatig is, kan H. niet laten gelden schade te hebben geleden door het feit van de indiening van een hoger beroep bij de Raad van State.

VRIJSTELLING VAN BIJDRAGEN

Ontvankelijkheid beroep voor de rechtbank Motivering Staat van behoefte Schadevergoeding

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 13 juni 2017
9e k., AR 2016/AB/722
Niet gepubliceerd

- **Ontvankelijkheid**

R. tekende aanvankelijk beroep aan tegen beslissingen van 9 februari 2011 en 30 oktober 2012 van de Commissie voor Vrijstelling van bijdragen bij de Raad van State, binnen de 60 dagen na betekening van de beslissing.

De Raad van State besliste geen rechtsmacht te hebben zodat R. genoodzaakt werd de vorderingen in te leiden bij de arbeidsrechtbank. Geen enkele wettelijke bepaling legt de termijn vast waarbinnen de rechtsonderhorige een vordering opnieuw dient in te dienen wanneer die vordering het voorwerp heeft uitgemaakt van een afwijzing van bevoegdheid door de Raad van State.

De derde beslissing van de Commissie van 29 augustus 2013 vermeldde geen enkele beroepsmogelijkheid. De Commissie schoot hierbij tekort aan haar plicht tot duidelijke en objectieve voorlichting van het publiek (art. 2, 4° wet betreffende de openbaarheid van bestuur) zodat de verjaaringstermijn voor het indienen van een beroep geen aanvang nam.

De vorderingen zijn ontvankelijk.

• Motivering

Artikel 22 van het KB 38 bepaalt dat de Commissie voor vrijstelling van bijdragen ermee belast is, "zonder mogelijkheid van beroep", te beslissen over de aanvragen tot volledige of gedeeltelijke vrijstelling van bijdragen. De zinsnede "zonder mogelijkheid van beroep" geeft aan dat geen andere administratieve instantie met volle rechtsmacht een nieuwe beslissing ten gronde zal kunnen nemen, maar sluit niet uit dat de beslissing van de commissie aan de wettigheidstoets door de rechtscolleges van de rechterlijke macht, hier de arbeidsgerechten, zou worden onderworpen. De controle uitgeoefend door de arbeidsgerechten houdt in dat de wettelijkheid van de beslissing, zowel intern als extern, moet worden geverifieerd, doch zonder enige mogelijkheid van substitutie, wat strijdig zou zijn met het beginsel van de scheiding der machten.

De wetgeving inzake de motivering van bestuurshandelingen, zoals uitgelegd door de Raad van State, blijft van toepassing. *"De motivering moet in het geschrift staan dat de beslissing formaliseert. De motivatie moet de juridische en feitelijke overwegingen bevatten die aan de beslissing ten grondslag liggen ; de beslissing moet voldoende in rechte en in feite gemotiveerd zijn en voldoende klaar en duidelijk zijn ; de motivering moet toelaten te begrijpen hoe het recht en de feiten onderling worden toegepast en te weten waarom op grond van de omstandigheden, deze beslissing werd genomen ; een afdoende motivering houdt in dat deze pertinent is, betrekking heeft op de beslissing, en ernstig is hetgeen inhoudt dat de aangevoerde redenen voldoende moeten zijn om de beslissing te rechtvaardigen".*

In de bestreden beslissingen wordt niet vermeld waarom zij slechts een gedeeltelijke vrijstelling rechtvaardigen en niet een volledige vrijstelling. Evenmin worden de feitelijke elementen aangehaald noch enig argument gegeven waarom enkele kwartalen worden geweigerd. Het KB nr. 38 voorziet in de huidige stand van regelgeving niet dat bij bewijs van de staat van behoefte een volledige vrijstelling en bij benadering van de staat van behoefte een gedeeltelijke vrijstelling dient te worden toegekend.

De motivering van de betwiste beslissingen van de commissie laten niet toe de juridische, noch de feitelijke grondslag van de beslissing te begrijpen.

• Schadevergoeding

R. vordert schadevergoeding wegens veroorzaakte schade ingevolge de wantoestanden inzake de beroepsmogelijkheden. Het Hof stelt dat de ommekeer van rechtspraak in hoofde van de Raad van State, ondanks ongewijzigde wetgeving, enkel kan worden toegerekend aan de Raad van State zelf en niet aan de Belgische Staat, FOD sociale

zekerheid, directie generaal zelfstandigen. R. toont geen fout aan die aanleiding geeft tot de betaling van schadevergoeding.

VERZEKERINGSPLICHT

Beroepsbezigheid lesgever
Fiscaal vermoeden
Handvest sociaal verzekerde

Arrest van het Arbeidshof van Gent, afdeling Brugge van 13 juni 2017
4e k., AR 2016/AR/113
Niet gepubliceerd

Het RSVZ heeft V. met een aangetekende brief van 8 december 2015 in gebreke gesteld om zich aan te sluiten bij een socialeverzekeringsfonds voor zelfstandigen omdat uit de inlichtingen in haar bezit blijkt dat zij een beroepsbezigheid als zelfstandig lesgever heeft uitgeoefend die aanleiding geeft tot verzekeringsplicht vanaf 1 februari 2010 tot 28 februari 2015.

V. verwijt het RSVZ nagelaten te hebben om haar tijdig te informeren en te helpen bij het opstarten van een zelfstandige activiteit. Het Arbeidshof is het hiermede niet eens. Het RSVZ had voordien in 2012 V. erop gewezen dat volgens de gegevens van de belastingdiensten zij fiscaal belast werd als zelfstandige. Met deze brief wist zij of diende zij te weten dat er aanwijzingen waren dat zij een beroepsactiviteit als zelfstandige uitoefende. Zij liet na te reageren op het inlichtingenblad dat haar werd toegestuurd.

Daarenboven geldt de verplichting voor de instellingen van sociale zekerheid om alle dienstige inlichtingen te verstrekken zoals bepaald in artikel 3 van de Wet van 11 april 1995 tot invoering van een handvest voor de sociaal verzekerde niet tegenover personen die een zelfstandige activiteit wensen aan te vangen m.a.w. geldt niet voor de

onderwerping aan de sociale zekerheid en het verplicht aansluiten bij een socialeverzekeringsfonds.

V. stelde dat zij niet de intentie had om als zelfstandige te werken en dat de hoogte van de bijdragen voor sociale zekerheid niet in verhouding staan met de inkomsten

Het Hof stelt dat het begrip "beroepsbezigheid" in het sociaal statuut van de zelfstandigen niet nader wordt omschreven maar door rechtsleer en rechtspraak algemeen wordt aanvaard dat het moet gaan om een persoonlijke en daadwerkelijke uitgeoefende activiteit die bestaat uit een aantal in voldoende mate herhaalde en met winstoogmerk verrichte handelingen die het louter beheer van het eigen vermogen te boven gaat.

Het RSVZ baseerde zich op het fiscaal vermoeden van verzekeringsplicht om V. aan te manen zich aan te sluiten bij een socialeverzekeringsfonds als zelfstandige. De ontvangen inkomsten betreffen inkomsten uit een zelfstandige beroepsactiviteit en werden als dusdanig fiscaal belast. V. had de mogelijkheid dit vermoeden te weerleggen doch slaagt hierin niet. Het onafgebroken leveren van prestaties als lesgever talen vanaf februari 2010 tot februari 2015 dient te worden aangezien als een beroepsbezigheid. De tijdelijke onderbreking gedurende een kwartaal in 2012 en gedurende drie kwartalen in 2013 houdt niet in dat aan de onderwerping een einde is gekomen.

Het feit dat de bijdragen zodanig hoog zijn dat ze de inkomsten overschrijden kan niet worden aangenomen als een reden tot de niet onderwerping.

ARBEIDSRELATIE

Kwalificatie als zelfstandige Bestanddelen die niet- onverenigbaar zijn met de conventionele kwalificatie

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 20 juni 2017

4e k., A.R. 2015/AB/197

JTT 2017, 294

F. leverde sinds 16 oktober 2007 prestaties ten voordele van het SAE Institute, in de hoedanigheid van Audio Supervisor. De partijen kozen voor een zelfstandige kwalificatie. In de aanwezigheid van SMart afgesloten tripartiete overeenkomst, wordt F. aangewezen als aanbieder. In het kader van deze tripartiete relatie factureerde SMart aan het SAE Institute de diensten van F. en betaalde vervolgens deze laatste na afhouding van de socialezekerheidsbijdragen.

Aangezien F. verzoekt om de herkwalificering van zijn dienstverleningsovereenkomst in een arbeidsovereenkomst, en niet de uitvoering van de arbeidsovereenkomst tussen partijen, was de kwalificatie als zelfstandige de wil van de partijen.

Er is geen aanleiding om de kwalificatie als zelfstandig medewerker uit te sluiten, tenzij er elementen aanwezig zijn die werkelijk onverenigbaar zijn met deze kwalificatie. Artikel 333, § 1 van de wet van 27 december 2006 somt als algemene criteria om het bestaan of de afwezigheid van de gezagsrelatie te beoordelen de volgende elementen op:

- de wil van de partijen, zoals die in hun overeenkomst werd uitgedrukt,
- de vrijheid van organisatie van de arbeidstijd,
- de vrijheid van organisatie van het werk,
- de mogelijkheid een hiërarchische controle uit te oefenen.

Ten aanzien van de vrijheid van arbeidstijdorganisatie is het Hof van oordeel dat binnen de context van de werking van een opleidingsinstituut, de bepaling van lesperioden, het bestaan van perioden van jaarlijkse sluiting, het invoeren van plannings en de organisatie van stafvergaderingen, niet onverenigbaar zijn met de vrije organisatie van de arbeidstijd die een zelfstandige samenwerking kenmerkt.

Ten aanzien van de vrijheid van organisatie van het werk, lijkt het niet te betwisten dat F. zich aansloot bij en opgenomen werd in een collectieve werkorganisatie die door en voor zijn medecontractant werd uitgewerkt. Dit verklaart het bestaan van een functiebeschrijving, van een organogram, van een staff directory. Deze elementen zijn niet onverenigbaar met een zelfstandige samenwerking.

De uitvoering van prestaties binnen de lokalen van de opdrachtgever met materieel dat hem toebehoort is zonder invloed op het bestaan van een gebeurlijke gezagsrelatie, gelet op het feit dat het gebruik van de lokalen en van dat materieel van de opdrachtgever voortvloeit uit de aard zelf van de opleidingen, die hoogtechnologisch, zeer duur materieel vereisen dat een omvangrijk investeringsbudget onderstelt dat de leraars niet bij machte zijn te dragen.

F. legt geen enkel stuk voor waaruit het bestaan van een werkelijke mogelijkheid van hiërarchische controle zou kunnen worden afgeleid.

Het is terecht dat F. zijn prestaties in het kader van een zelfstandige samenwerking heeft uitgeoefend.

PENSIOENEN

Gelijkstelling periode arbeidsongeschiktheid Beroepsbezigheid - Vermoeden Enige zaakvoerder

Arrest van het Arbeidshof van Luik van 20 juni 2017

6e k., A.R. 2016/AN/14 en 15

Niet gepubliceerd

Op 20 december 2011 was E. het slachtoffer van een ongeval dat een arbeidsongeschiktheid met zich bracht.

Het RSVZ heeft de gelijkstelling van een periode van arbeidsongeschiktheid van 1 januari 2012 tot 30 juni 2013 met een periode van activiteit, geweigerd omwille van de uitoefening van een beroepsbezigheid.

Artikel 28 § 3 van het koninklijk besluit van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen bepaalt dat geen enkele periode kan worden gelijkgesteld indien de belanghebbende in de loop hiervan een beroepsbezigheid heeft uitgeoefend. De beroepsbezigheid in de zin van deze bepaling moet in dezelfde zin worden verstaan als de bezigheid in de zin van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut van de zelfstandigen. De vermoedens van uitoefening van een beroepsbezigheid die in het kader van deze laatste tekst zijn gevestigd, en onder meer deze die worden afgeleid uit de uitoefening van een mandaat in een commerciële vennootschap, gelden eveneens voor de toepassing van artikel 28, § 3 van het koninklijk besluit van 22 december 1967.

Voor de periode die wordt beoogd door de betwiste beslissing, was E. bestuurder van de

bvba A., een in België gevestigde vennootschap waarvan niet wordt betwist dat zij onderworpen was aan de Belgische vennootschapsbelasting. E. werd dus vermoed in België een beroepsbezigheid als zelfstandige uit te oefenen. E. weerlegt dit vermoeden niet. Hij toont niet de afwezigheid aan van winstoogmerk of van een gewoonlijke uitoefening van een activiteit. Integendeel, hij was de enige zaakvoerder, wat noodzakelijkerwijze inhoudt dat hem de activiteit van het bestuur van de vennootschap toekwam. Overigens was zijn mandaat niet kosteloos, aangezien de statuten het integendeel een bezoldigd karakter verleenden.

De beslissing van het RSVZ wordt bevestigd.

PENSIOENEN

Beslissing inzake solidariteitsbijdrage Beroep Rustpensioen en individuele pensioentoezegging Afhouding solidariteitsbijdrage - non bis in idem

Arrest van het Arbeidshof van Brussel van 23 juni 2017

10e k., A.R. 2016/AB/482

Niet gepubliceerd

Artikel 68 ter, § 3, van de wet van 30 maart 1994 voert een specifieke beroepstermijn van drie maanden in tegen de kennisgevingen die verband houden met de solidariteitsbijdrage. Noch de mededeling van het bedrag van de solidariteitsafhouding door de FPD via gewone brief, noch de bijkomende uitleg, preciezerden de beroepsmogelijkheden, de vormvoorschriften en termijnen, alsook de instanties die bevoegd zijn om kennis te nemen van een beroep tegen een beslissing inzake solidariteitsbijdrage.

De termijn van 3 maanden waarin is voorzien, begon bijgevolg niet te lopen, waardoor het beroep dat door A. werd ingediend, niet laattijdig is.

Op het ogenblik van zijn pensionering heeft de BVBA aan A. een kapitaal van nagenoeg 250.000 euro netto gestort, in uitvoering van een individuele pensioentoezegging. De bvba heeft op het kapitaal een solidariteitsbijdrage uitgevoerd van 2 %.

Maandelijks wordt door de FPD een tweede bijdrage afgehouden op het bedrag van het wettelijk rustpensioen (op grond van artikel 68, § 1 en § 2 van de wet van 30 maart 1994).

A. beschouwt dat de afhouding van de solidariteitsbijdrage die door de RVP (FPD) op het bedrag van zijn pensioen is uitgevoerd, onwettelijk moet worden verklaard aangezien ze het principe non bis in idem schendt, en verzoekt om de terugbetaling van de afhouding die op zijn pensioenkapitaal werd verrekend.

Het Hof stelt vast dat het feit om rekening te houden met het kapitaal om het percentage van de afhouding te bepalen dat enkel van toepassing is op het wettelijk rustpensioen, er niet op neerkomt dat het kapitaal een tweede maal aan de solidariteitsbijdrage wordt onderworpen. Het principe "non bis in idem" om de afhouding op het wettelijk pensioen te schrappen, is niet van toepassing.

De afhoudingen die op het maandelijks bedrag van het rustpensioen zijn uitgevoerd, zijn wettelijk gerechtvaardigd.

PENSIOENEN

Gelijkstelling periode arbeidsongeschiktheid Beroepsbezigheid Mandaat

Arrest van het Arbeidshof van Bergen van 29 juni 2017
6e k., A.R. 2016/AM/292
Niet gepubliceerd

E. werd als arbeidsongeschikt erkend vanaf 6 augustus 2008. Het RSVZ heeft de gelijkstelling vanaf 1 oktober 2008 geweigerd, omdat hij geen ontslag had genomen uit zijn mandaat van gedelegeerd bestuurder van de NV AE. Hij oefende tevens de functies van voorzitter van de raad van bestuur uit. Tijdens de algemene vergadering van 6 juni 2011 werd vastgesteld dat alle aandelen van de vennootschap (125 aandelen) in handen waren van E. en dat de uittredende bestuurders ontslag hadden genomen, zodat E. de functie van enige bestuurder heeft uitgeoefend tot aan de omvorming van de vennootschap in BVBA op 30 maart 2012. In de BVBA AE is hij de enige aandeelhouder en niet-statutaire zaakvoerder.

Het Hof stelt vast dat de uitoefening van een mandaat binnen een commerciële vennootschap in principe een regelmatige en gewoonlijke activiteit is, aangezien het op elk ogenblik mogelijk is dat de mandataris de vennootschap waarvan hij het orgaan is, moet controleren en/of vertegenwoordigen. Ter zake wordt niet betwist dat E. aan de algemene vergaderingen van 7 juni 2010 en van 6 juni 2011 van de NV SAE alleen heeft deelgenomen en bijgevolg op de door hem opgestelde verslagen zijn handtekening heeft geplaatst. Hij heeft op dezelfde wijze gehandeld voor de algemene vergaderingen van 2012 tot 2015.

Ten overstaan van het vennootschapsrecht is het volgens het Hof in ieder geval onbetwistbaar dat de bestuurder een actieve controle op het bestuur moet uitoefenen en zich op elk ogenblik op de hoogte moet houden van de situatie van de vennootschap. Het bestuurdersmandaat heeft noodzakelijkerwijze een permanent en algemeen karakter, waarvan de inhoud niet verengd kan worden tot enkele af en toe gestelde daden.

Het is echter juist dat de afwezigheid van maat van de activiteit van de mandataris kan voortvloeien uit de afwezigheid van activiteit van de vennootschap zelf.

Het Hof acht het noodzakelijk om de heropening van de debatten te bevelen om E. toe te laten zijn dossier te vervolledigen en te antwoorden op de vragen. Het Hof wenst dat E. al de nodige uitleg verschafft over het bestaan van de lopende rekening, aangezien er op het debet van deze rekening voorafnames staan, en over de aan de bestuurders toegekende voordelen alle aard, over de door de vennootschap uitgereikte facturen.

VERZEKERINGSPLICHT

Beroepsbezigheid Buitengerechtelijke bekentenis - Bewijs

Arrest van het Arbeidshof van Bergen van 29 juni 2017
6e k., A.R. 2017/AM/7
Niet gepubliceerd

Op datum van 16 december 2011 heeft L. in het kader van een strafdossier duidelijke verklaringen afgelegd aan politieagenten aangaande zijn activiteit als motorfietshersteller: "Ik repareer sinds minstens twee jaar uitsluitend motorfietsen voor rekening van derden die mij in ruil daarvoor betalen. Ik geef deze inkomsten niet aan. Dankzij deze

niet-aangegeven activiteit verdien ik ongeveer 300 à 400 € per maand... Ik erken volledig dat ik bedrieglijk werk doe door een valse zelfstandige activiteit uit te oefenen....".

Deze verklaringen bevestigen dat L. wel een beroepsbezigheid in sociologische zin heeft uitgeoefend, d.w.z. een bezigheid bestaand uit een geheel van verrichtingen die met elkaar zijn verbonden en voldoende frequent zijn om een beroeps karakter te hebben. Het sociologisch criterium dat in aanmerking wordt genomen voor de kwalificatie van de zelfstandige primeert. Het fiscaal criterium is slechts een hulpmiddel dat het mogelijk maakt de zelfstandigen makkelijker te identificeren. Er moet geen rekening mee worden gehouden wanneer de sociologische realiteit, de enige die bepalend is, daaraan tegengesteld is.

De omstandigheid dat een sociaal verzekerde beweert aan politiediensten een valse verklaring te hebben afgelegd, die zogenaamd onjuist of slechts voor de gelegenheid afgelegd werd in een context die aanleiding kan geven tot een onderwerping, is niet van die aard dat de gegrondheid van een door de administratie nadien genomen beslissing kan worden ontlopen. Diegene die in dergelijk kader heeft bekend, is op definitieve wijze door zijn bekentenis gebonden. De buitengerechtelijke bekentenis is een eenzijdige daad waaruit een bewijs kan worden afgeleid, zodanig dat in geval van expliciete buitengerechtelijke bekentenis die een weerslag heeft op de toepassing van de wet, dergelijke bekentenis een gewoon bewijselement blijft waarvan de feitenrechter de bewijskracht beoordeelt.

De beslissing tot ambtshalve aansluiting die door het RSVZ werd genomen, is dus gerechtvaardigd.

VERZEKERINGSPLICHT

Helper
Meewerkend echtgenoot
Toevallige hulp
Discriminatie

Arrest van het Arbeidshof van Bergen van 29 juni 2017

6e k., A.R. 2016/AM/291
Niet gepubliceerd

V. heeft van 1/4/2009 tot 30/9/2011 als zelfstandige gewerkt en ontving daarbij tijdens die periode inkomsten die door de fiscale administratie als inkomsten van zelfstandige-helper worden gekwalificeerd op grond van zijn eigen verklaring. De inkomsten werden hem toegekend om zijn persoonlijke deelname aan de uitbating van de handelszaak van zijn partner te vergoeden en niet in het kader van het huwelijksquotiënt.

V. beschouwt dat zijn hulp zuiver toevallig is en meent aan de vereisten te voldoen om de uitzondering op het principe van de verzekeringsplicht te genieten. De toevallige helpers zijn niet verzekeringsplichtig, in zoverre hun hulp niet regelmatig van aard is en zich niet uitstrekt over meer dan 90 dagen per jaar.

Aangezien geen enkele andere activiteit wordt bewezen tijdens de in het geding zijnde periode, is de activiteit die in hoofde wordt uitgeoefend, ongetwijfeld regelmatig van aard. Overigens stemt de hulp die aan de activiteit als bloemist wordt geboden en uit hoofde waarvan beroepsinkomsten werden toegewezen ten belope van 3.773,02 euro in 2009, 6.500 euro in 2010 en 6.500 euro in 2011, overeen met een activiteit die zich uitstrekt over een periode die ruimschoots meer bedraagt dan 90 dagen per jaar.

De voorwaarden tot verzekeringsplicht in de hoedanigheid van helper zijn vervuld.

Vanaf 2 augustus 2011 leeft V. in wettelijke samenwoning met zijn partner N. Het sociaal statuut stelt een wettelijk vermoeden van meewerkende echtgenoot in via het artikel 7bis van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967.

Dat vermoeden is van toepassing op de echtgenoot of op de wettelijk samenwonende van een zelfstandige die geen eigen rechten opent op uitkeringen in een verplichte regeling voor pensioenen, kinderbijslagen en ziekte- en invaliditeitsverzekering die minstens gelijkwaardig zijn aan die van het sociaal statuut der zelfstandigen. Het vermoeden van verzekeringsplicht kan worden weerlegd in geval van afwezigheid van hulp aan de echtgenoot of aan de wettelijk samenwonende partner.

Aangezien hij geen eigen rechten in een andere regeling van sociale zekerheid opent, weerlegt V. niet het vermoeden bedoeld in artikel 7bis, en is hij bijgevolg verzekeringsplichtig in de hoedanigheid van meewerkende echtgenoot vanaf 1 oktober 2011.

V. voert aan dat er een discriminatie is tussen de situatie van de samenwonende partner/levenspartner en die van de echtgenoot van een zelfstandige.

Het Hof stelt vast dat er geen enkele discriminatie is, voor zover V. dezelfde sociale dekking geniet als die welke wordt toegekend aan de echtgenoot van een zelfstandige bedoeld in artikel 7bis van het KB nr. 38, die geen beroepsactiviteit uitoefent die hem eigen rechten op uitkeringen van de sociale zekerheid opent.

INVORDERING VAN DE BIJDRAGEN

Dwangbevel
Betekeningsgeldigheid
Fictieve maatschappelijke zetel
Bedrijfszetel
“Pas de nullité sans grief”

Arrest van het Arbeidshof te Brussel van 7 november 2017

9e k., A.R. 2017/AB/82
Niet gepubliceerd

De betekening aan een rechtspersoon wordt geacht aan de persoon te zijn gedaan, wanneer afschrift van de akte is de hand gesteld aan het orgaan dat of de aangestelde die krachtens de wet, de statuten of een regelmatige opdracht bevoegd is om de rechtspersoon, zelfs samen met anderen, in rechte te vertegenwoordigen (art. 34 G. W.).

Indien zij niet aan de persoon kan worden gedaan, geschiedt de betekening voor een rechtspersoon aan zijn maatschappelijke of administratieve zetel (art. 35, al. 1, G.W.).

Bij gebreke daarvan worden de betekeningen gedaan aan vennootschappen met rechtspersoonlijkheid, op de bedrijfszetel of, indien er geen is, aan de persoon of aan de woonplaats van een der beheerders, zaakvoerders of vennoten (art. 42, 5°, G. W.).

Krachtens een weerlegbaar vermoeden, wordt de maatschappelijke zetel gelokaliseerd op de plaats aangegeven in de statuten, zoals die laatst werden gewijzigd, en zoals bekend gemaakt in het Belgisch staatsblad.

Indien de derde, die de proceshandeling verricht, bewijst dat de in de statuten aangeduide zetel niet overeenstemt met de werkelijke zetel, en de maatschappelijke zetel dus fictief is, kan deze

derde op de werkelijke bestuurszetel of administratieve zetel betekenen.

Een bedrijfszetel is een duurzaam ingericht bijkantoor, zonder rechtspersoonlijkheid, dat juridisch een onderdeel vormt van een rechtspersoon die er vertegenwoordigd wordt.

De betekening van het afschrift van de akte op een verkeerd adres is enkel nietig indien de geadresseerde vennootschap aantoonbaar dat haar belangen hierdoor zijn geschaad (art. 861 G. W.).

In casu heeft de Kruispuntbank van Ondernemingen, dienst schrappingen, het adres van de maatschappelijke zetel van de BVBA H. doorgehaald op basis van een proces-verbaal opgesteld door de politie.

De doorhaling werd daarna geannuleerd op basis van een e-mail van het boekhoudkantoor. De intrekking van de doorhaling werkt retroactief zodat het adres van de maatschappelijke zetel van de vennootschap officieel geacht wordt nooit te zijn doorgehaald.

Dit neemt niet weg dat wanneer de derde die de proceshandeling verricht, bewijst dat de in de statuten aangeduide maatschappelijke zetel niet overeenstemt, met de werkelijke zetel en de maatschappelijke zetel, dus fictief is, aan het adres van de bedrijfszetel kan betekenen.

Het arbeidshof oordeelt dat in casu het fonds dit bewijs levert, aangezien een bevoegd politieambtenaar ter plaatse heeft vastgesteld dat de onderneming niet was gevestigd op het adres en hierover een proces-verbaal heeft opgesteld.

Een betekening aan de bedrijfszetel kan derhalve door het fonds op geldige wijze worden doorgevoerd.

De BVBA H. stelt in besluiten dat op het ogenblik van de betekening van het dwangbevel op het adres in reeds sinds lange tijd geen fysieke aanwezigheid meer was. Het fonds brengt geen enkel element bij waaruit blijkt dat op het ogenblik van de betekening van het dwangbevel nog enige activiteit werd uitgeoefend door de BVBA H op voormeld adres.

Het fonds heeft het dwangbevel op het verkeerde adres betekend zodat deze betekening in principe nietig is, voor zover de BVBA H. aantoont dat zij hierdoor belangenschade heeft geleden.

De onregelmatige betekening van een dwangbevel doet derhalve de voormelde beroepstermijn niet ingaan, zodat er geen belangenschade wordt aangetoond en er geen reden toe bestaat de betekening van het dwangbevel door het fonds nietig te verklaren.

ZIEKTEVERZEKERING

Arbeidsongeschiktheidsuitkering
Toekenningsvoorwaarden
Kosten van het geding
Kosten medische expertise

Arrest van het arbeidshof van Bergen van 10 november 2017
A.R. 2016/AM/307
Niet gepubliceerd

Naast de inschrijving bij een verzekeringsinstelling om het recht op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen te genieten, moet de persoon in orde zijn op het niveau van de toekennings- of toelaatbaarheidsvoorwaarden.

Na het volbrengen van een wachttijd van 6 maanden zoals vermeld in artikel 14 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971, is het behoud van het recht verworven wanneer de betrokken persoon zijn hoedanigheid van gerechtigde bewijst

voor het tweede en derde kalenderkwartaal die datgene voorafgaan tijdens hetwelk de arbeidsongeschiktheid aanving, overeenkomstig artikel 17, § 2, van hetzelfde koninklijk besluit.

In casu is aangetoond dat de betrokken persoon zijn beroepsbezigheid heeft stopgezet sinds 1 januari 2010 en niet heeft hervat. De betrokkene heeft geen bijdragen van zelfstandige betaald sinds die periode en aangezien de arbeidsongeschiktheid niet meer was erkend na 11 september 2012, gold hetzelfde voor de gelijkstelling wegens ziekte vanaf 1 oktober 2012.

Daaruit vloeit voort dat mevrouw A. vanaf 1 januari 2014 niet meer aan de toekenningsvoorwaarden voldoet om recht te hebben op de uitkeringen, aangezien zij geen bijdragen als zelfstandige heeft betaald tijdens het tweede en het derde voorafgaande kalenderkwartaal en zij niet langer de gelijkstelling wegens ziekte genoot.

Aangezien de maatregel inzake medische expertise waartoe in eerste aanleg werd bevolen, uitsluitend gebaseerd is op beslissingen van de adviserend geneesheer van het ziekenfonds, komen de expertisekosten uitsluitend ten laste van dat laatste en is het RSVZ geenszins gebonden tot een bijdrage in de kosten van de medische expertise waartoe in eerste aanleg werd bevolen.

INVORDERING VAN DE BIJDRAGEN

Verhogingen
Overschrijding (of niet) van de redelijke termijn
Adreswijziging

Arrest van het arbeidshof van Brussel van 10 november 2017
AR 2016/AB/542
Niet gepubliceerd

Er wordt niet meer betwist dat het hof niet bevoegd is voor het toekennen van een kwijtschelding van de verhogingen.

Dit is een discretionaire bevoegdheid van het RSVZ. Het hof is uitsluitend bevoegd om, a posteriori, de wettelijkheid van de beslissingen van het RSVZ ter zake te controleren. Tot op heden werd door het RSVZ echter geen enkele beslissing genomen.

Volgens een vaste rechtspraak, is het hof van oordeel dat de instelling van sociale zekerheid die de invordering van de sociale bijdragen voortzet, blijk moet geven van voortvarendheid en dat het ongerechtvaardigd kan zijn van haar kant om gerechtelijke interesten te vorderen voor een periode waarin zij nagelaten heeft de invorderingsprocedure te doen vooruitgaan.

Inzake de tijdsduur die verstreken is vóór de inleiding van de gerechtelijke procedure:

- de appellanten kunnen het fonds niet verwijten dat het geen herinneringsbrief heeft gestuurd naar de maatschappelijke zetel van de vennootschap, terwijl het verzoek, dat tijdens de aansluiting gebeurde, dat de briefwisseling zou gericht worden tot het vroegere beroepsadres van de heer G., nooit werd gewijzigd;
- uit artikel 7 van het koninklijk besluit van 19 december 1967 vloeit voort dat het in principe aan de heer G. toekwam om het socialeverzekeringsfonds op de hoogte te brengen van zijn adreswijziging en/of van de wijziging van maatschappelijke zetel van de vennootschap;
- uit het feit dat andere instellingen van de sociale groep (namelijk het ondernemingsloket en het ziekenfonds) kennis zouden hebben gehad van het nieuwe adres van de heer G, vloeit niet voort dat het socialeverzekeringsfonds daarvan kennis had.

VIERDE DEEL – VONNISSEN VAN DE ARBEIDSRECHTBANKEN

VERZEKERINGSPLICHT

Beroepsactiviteit
Werkend vennoot

Vonnis van de Arbeidsrechtbank van Gent, afdeling Gent
10 januari 2017
AR 15/1863/A
Niet gepubliceerd

M. ondertekent op 1 februari 2014 een aansluitingsverklaring bij het socialeverzekeringsfonds. Hierin stelt hij dat hij op 1 februari 2014 een zelfstandige activiteit in de bouwsector heeft opgestart als werkend vennoot van de BVBA T.C.

RSVZ start een onderzoek om na te gaan of M. daadwerkelijk een beroepsactiviteit uitoefent.

In een brief van 19 december 2014 vraagt het RSVZ bewijsstukken, zoals kopieën van bankuittreksels, een kopie van de fiche 281.20 (fiscale fiche i.v.m. bezoldigingen van bedrijfsleiders), een uittreksel van het kasboek en een afschrift van de rekening 550 (rekening-courant) of 570 (kassencontant) van de onderneming, die aantonen dat M. daadwerkelijk geleverde prestaties heeft verricht. Zij stelt dat zij bij gebrek aan volledig antwoord of bij niet-ontvangst van de gevraagde stukken, genoodzaakt zal zijn om de aansluiting vanaf de startdatum te schrappen. M. heeft deze brief nooit beantwoord.

Dezelfde stukken werden eveneens bij de boekhouder van M. opgevraagd. De boekhouder laat weten dat aan M. voor het jaar 2014 een bedrag van 17.280 euro werd uitbetaald en dat uit een verslag van de bijzondere algemene vergadering van de BVBA T.C. blijkt dat aan M. 20 aandelen werden verkocht ter waarde van 100 euro per aandeel.

De rechtbank is van oordeel dat M. met deze documenten voldoende aantoonbaar effectief als zelfstandig vennoot te hebben gewerkt. Het feit dat er een bezoldiging werd uitgekeerd vormt tevens het bewijs dat er effectief een activiteit werd uitgeoefend.

PENSIOENEN

Gelijkstelling studieperiode
Verzekeringplicht als
werknemer

Vonnis van de Arbeidsrechtbank van Luik, afdeling Luik
27 februari 2017
AR 15/7382/A
Niet gepubliceerd

De eiseres betwist een beslissing die op 9 oktober 2015 door het RSVZ werd genomen, waarin zij ervan op de hoogte wordt gebracht dat haar studieperiode van 1 januari 1971 tot 30 juni 1982 niet met een periode van activiteit als zelfstandige wordt gelijkgesteld, omdat het voordeel van de gelijkstelling in een andere socialezekerheidsregeling wordt toegekend.

Zij heeft zich bij een socialeverzekeringsfonds ingeschreven op 1 september 1982 in bijberoep en sinds 1 oktober 1982 in hoofdberoep. Van 1977 tot 1982 heeft zij een studiebeurs als stagiair genoten. Er wordt echter beschouwd dat zij de hoedanigheid van werknemer geniet en als zodanig in het overzicht van de gegevens van de RVP opgenomen.

Die onderwerping in een ander pensioenstelsel gaat in tegen de vooropgestelde gelijkstelling.

PENSIOENEN

Gelijkstelling periode
arbeidsongeschiktheid
Beroepsactiviteit Portugal

Vonnis van de Franstalige Arbeidsrechtbank van Brussel
2 maart 2017
AR 15/12288/A
Niet gepubliceerd

Het RSVZ heeft beslist dat de periode van arbeidsongeschiktheid die is ingegaan op 1 oktober 2013, niet met een periode van activiteit als zelfstandige wordt gelijkgesteld vanaf 1 oktober 2013.

Die beslissing wordt gemotiveerd door de vaststelling dat een beroepsactiviteit van zelfstandige in Portugal werd uitgeoefend tijdens de periode van ongeschiktheid (toepassing van artikel 28, § 3, van het koninklijk besluit van 22.12.1967).

Die omstandigheid wordt rechtens genoegzaam aangetoond door de vermeldingen op het aanvraagformulier A 1 teneinde niet gelijktijdig in Portugal te worden aangesloten. Er wordt vermeld dat hij van 22 augustus 2013 tot 31 maart 2016 een activiteit in Portugal in de bouwsector heeft uitgeoefend binnen een EBVBA, waaruit blijkt dat die vennootschap nog actief was tijdens de betwiste periode.

De uitoefening van een beroepsbezigheid in de zin van artikel 28, § 3, is niet beperkt tot de activiteiten in België, maar beoogt tevens om het even welke activiteit die buiten het Koninkrijk wordt uitgeoefend. D. kan geen aanspraak maken op de gevorderde gelijkstelling.

VERZEKERINGSPLICHT

Beroepsactiviteit
Mandaat
Voordelen alle aard

Vonnis van de Nederlandstalige Arbeidsrechtbank van Brussel
11 april 2017
AR 15/3123/A + 16/649/A
Niet gepubliceerd

P. bekleedde een bestuurdersmandaat bij de NV Boulangerie R. dat sedert 1 januari 2013 niet langer onbezoldigd wordt uitgeoefend. Zij genoot in het inkomstenjaar 2013 voordelen van alle aard en huurinkomsten van de NV Boulangerie R.

Personen die aangesteld zijn tot mandataris in een vereniging of een vennootschap die zich met een exploitatie of met verrichtingen van winstgevende aard bezighoudt of die zonder aangesteld te zijn, een mandaat uitoefenen in een dergelijke vereniging of vennootschap, worden op weerlegbare wijze geacht een zelfstandige beroepsbezigheid uit te oefenen (art. 3, § 1, vierde lid van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967). Om dit vermoeden te weerleggen dient het bewijs te worden geleverd dat er geen activiteit wordt uitgeoefend met een winstgevend doel en met een gewoonlijk en voortdurend karakter. Met betrekking tot de afwezigheid van een winstgevend doel moet de mandataris aantonen dat de statuten of een beslissing van het bevoegde orgaan de vergoeding van het mandaat verbieden, maar ook dat concreet geen enkele vergoeding aan hem werd toegekend.

P. genoot in 2013 bezoldigingen als bedrijfsleider wat blijkt uit de fiche nr. 281.20. Het feit dat de toegekende voordelen fiscaal als een beroepsinkomen, meer bepaald als bezoldigingen van bedrijfsleiders, werden belast en door haar ook als dusdanig werden aanvaard, impliceert dat de

toegekende voordelen, in welke vorm ook, al dan niet rechtstreeks de tegenprestatie vormen voor de uitoefening van haar activiteit als mandataris.

BIJDRAGEPLICHT

Bijberoep

Vonnis van de Arbeidsrechtbank van Antwerpen, afdeling Turnhout
20 april 2017
AR 16/1051A
Niet gepubliceerd

Artikel 35 §1 a) van het KB van 19 december 1967 bepaalt dat de onderworpen geacht wordt, benevens de beroepsbezigheid als zelfstandige, gewoonlijk en hoofdzakelijk een andere beroepsbezigheid uit te oefenen gedurende het jaar waarvoor de bijdragen verschuldigd zijn wanneer hij in de hoedanigheid van werknemer is tewerkgesteld in een arbeidsregeling waarvan het aantal arbeidsuren per maand ten minste gelijk is aan de helft van het aantal maandelijks gepresteerde arbeidsuren door een werknemer die voltijds is tewerkgesteld in dezelfde onderneming of, bij ontstentenis, in dezelfde bedrijfstak.

Zenito stelt dat K. niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 35 ARS om als zelfstandige in bijberoep te worden beschouwd. Uit de arbeidsovereenkomst blijkt een tewerkstellingsbreuk van 17,27/36,50 hetgeen overeenkomt met 47 % en geen 50 % tewerkstelling.

De rechtbank stelt vast dat in artikel 35 enkel sprake is van een vereist aantal arbeidsuren en er nergens sprake is van een contractueel bepaalde tewerkstellingsbreuk. De rechtbank is van oordeel dat naar de werkelijke situatie moet gekeken worden en K. niet het slachtoffer kan zijn van frauduleuze praktijken of nalatigheid van de werkgever.

Uit de loonbrieven blijkt dat de werkelijke

gepresteerde arbeidsuren wel degelijk het vereiste aantal uren nl. minstens 18,25 op 36,5 uren belopen. De bijdragen in hoofdberoep zijn niet verschuldigd.

VRIJSTELLING VAN BIJDAGEN

Onontvankelijkheid beroep
Bevoegdheid
arbeidsgerechten
Kosten

Arbeidsrechtbank van Luik, afdeling Luik
24 april 2017
AR 408000
Niet gepubliceerd

Een beslissing van de Commissie voor Vrijstelling van bijdragen weigert de vrijstelling voor de kwartaalbijdragen.

E.A. voert aan dat de Commissie een onjuiste beoordeling heeft gemaakt van de staat van behoefte waarin hij zich bevindt. Hij vraagt om de beslissing te herzien en de vrijstelling toe te kennen.

De rechtbank wijst erop dat de zelfstandigen de wettigheid van de hen betreffende beslissing van de Commissie bij de arbeidsrechtbank kunnen betwisten. De rechtbank heeft slechts een controle op de wettigheid van de beslissingen van de Commissie en geen volle rechtsmacht. Deze beperking heeft voor gevolg dat de rechtbank slechts over een vernietigingsbevoegdheid beschikt, wat hem niet toestaat om de bestreden beslissing te hervormen. Het beroep is niet ontvankelijk.

Wat de kosten betreft, is het verzoek tot annulering van een beslissing van de Commissie voor Vrijstelling een niet in geld waardeerbare zaak.

VERZEKERINGSPLICHT

Werkend vennoot

Vonnis van de Franstalige Arbeidsrechtbank van Brussel
27 april 2017
AR 15/13386/A
Niet gepubliceerd

Bij notariële akte van 19 maart 2012, heeft C. met haar zoon en haar schoondochter de wasserij overgenomen die uitgebaat werd door haar voormalige werkgever, en heeft ze daartoe de bvba "Eco Excellence" opgericht. Het maatschappelijk kapitaal is samengesteld uit 186 aandelen die in handen zijn van de vennoten-oprichters, ten belope van 62 aandelen voor elk van hen. Het zaakvoerderschap werd alleen aan haar zoon toevertrouwd.

Bij een controle die op 14 juli 2014 uitgevoerd werd in de zaak, voerde C. er strijkwerk uit. Bij die gelegenheid heeft zij verklaard haar activiteit in april 2012 te hebben aangevat. Op het PV van verhoor staat haar handtekening.

Op 7 juli 2015 heeft C. zich vrijwillig aangesloten bij het socialeverzekeringsfonds voor zelfstandigen.

Op 15 september 2015 zond het RSVZ aan het socialeverzekeringsfonds voor zelfstandigen een regularisatiebericht om de verzekeringsplicht te vervroegen van 7 juli 2015 naar 19 maart 2012. Het RSVZ verdedigt de verzekeringsplicht van C. uit hoofde van haar hoedanigheid van werkend vennoot van de BVBA "Eco Excellence".

De rechtbank stelt dat de hoedanigheid van werkend vennoot voldoende naar recht kan afgeleid worden uit de volgende elementen voor de periode van de kwartalen 2012/2 tot 2014/3:

- C. is vennoot voor 62 aandelen op 186 in de BVBA "Eco Excellence".

- deze vennootschap baat de wasserij uit die meer bepaald C. als strijkster heeft tewerkgesteld tot 30.3.2012.

- onder de 3 vennoten, beschikt enkel C. over de ervaring en de vaardigheden om deze zaak te doen draaien.

- bij de controle die op 14 juli 2014 in de zaak werd uitgevoerd, voerde C. er strijkwerk uit.

- C. heeft verklaard haar activiteit in april 2012 te hebben aangevat.

Het RSVZ toont daarentegen niet aan dat de activiteit vroeger dan 1 april 2012 werd aangevat en dat C. haar activiteit als werkend vennoot na 14 juli 2014 zou hebben voortgezet.

Geen enkel vermoeden van activiteit door de betrokkene vóór de datum van 7 juli 2015 kan worden afgeleid uit het feit van haar vrijwillige aansluiting op die datum.

C. is niet verzekeringsplichtig in het sociaal statuut der zelfstandigen voor het kwartaal 2012/2 en voor de periode van de kwartalen 2014/4 tot 2015/2.

VERZEKERINGSPLICHT

Vennootschapsmandaat -
kosteloosheid
Werkend vennoot

Vonnis van de Arbeidsrechtbank van Luik, afdeling Luik
26 juni 2017
A.R. 15/4292/A
Niet gepubliceerd

Het RSVZ heeft een beslissing genomen waarbij de verzekeringsplicht van M. in aanmerking wordt genomen op grond van de mandaten die door hem worden uitgeoefend in verschillende verenigingen of vennootschappen.

Artikel 3 van het koninklijk besluit nr. 38 van 27 juli 1967 stelt dat de personen die aangesteld zijn tot mandataris in een vereniging of vennootschap naar rechte of in feite die zich met een exploitatie of met verrichtingen van winstgevende aard bezighoudt of die, zonder aangesteld te zijn, een mandaat uitoefenen in een dergelijke vereniging of vennootschap, op weerlegbare wijze worden geacht een zelfstandige beroepsbezigheid uit te oefenen

Luidens art. 2 van het koninklijk besluit van 19 december 1967 kunnen de mandatarissen bedoeld in artikel 3, § 1, vierde lid, van het koninklijk besluit nr. 38, het bewijs van de kosteloosheid van hun mandaat leveren:

- door een statutaire bepaling of, bij gebrek daaraan;
- door een beslissing van het orgaan dat bevoegd is om de vergoedingen van de mandatarissen vast te stellen.

Het Hof beschouwt dat, wat de vennootschapsmandatarissen betreft, niet de effectieve vergoeding van het mandaat de verzekeringsplicht in het sociaal statuut der zelfstandigen met zich brengt, maar wel de mogelijkheid om het juridisch te kunnen doen. Om elke verzekeringsplicht uit te sluiten moeten de mandaten dus kosteloos zijn in rechte, hetgeen niet is aangetoond.

Overigens is M. tevens vennoot in meerdere van deze vennootschappen, waaronder de bvba J., waarvan hij 50% van de aandelen bezit. Bijgevolg zou er hoe dan ook verzekeringsplicht zijn in het sociaal statuut der zelfstandigen. Wanneer er samenloop is van de hoedanigheid van mandataris met die van werkende vennoot, wordt immers beschouwd dat de activiteit wordt uitgeoefend met het doel het kapitaal dat men in handen heeft, te doen renderen, hetgeen op zich een winstoogmerk is.

VERZEKERINGSPLICHT

Aandelenbezit
Onbezoldigd vennoot
Beroepskaart

Vonnis van de arbeidsrechtbank van Henegouwen, afdeling Charleroi
15 november 2017
A.R. 16/1488/A
Niet gepubliceerd

De rechtbank is van oordeel dat het RSVZ niet het bewijs levert dat mevrouw L. wel degelijk tijdens de in het geding zijnde periode een activiteit binnen de bvba B. heeft uitgeoefend om het kapitaal dat het hare was te doen renderen.

Het loutere feit om aandelen te bezitten, houdt geen verzekeringsplicht in bij ontstentenis van activiteit.

Overigens kan men niet beschouwen dat de voormalige boekhouder, door te preciseren dat mevrouw L. onbezoldigd vennoot was binnen de vennootschap, erkend heeft dat mevrouw L. werkend vennoot was binnen de vennootschap.

Het loutere feit dat een beroepskaart werd afgeleverd aan mevrouw L. voor de periode van 18/08/2009 tot 17/08/2011 volstaat evenmin om vast te stellen dat mevrouw L. daadwerkelijk een activiteit binnen de verzoekende vennootschap uitoefende, te meer daar uit de dossiers van de partijen blijkt dat mevrouw L., uitgezonderd tijdens de maanden april 2010, augustus 2010 en mei 2011, met name in Frankrijk gewerkt heeft van 8 december 2009 tot 15 juli 2011.

Verantwoordelijke uitgever

Anne Vanderstappen, administrateur-generaal

Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen

Willebroekkaai 35
1000 Brussel
T +32 2 546 42 11
F +32 2 511 21 53
info@rsvz-inasti.fgov.be
www.rsvz.be

D/2018/1683/6
Editie 2018